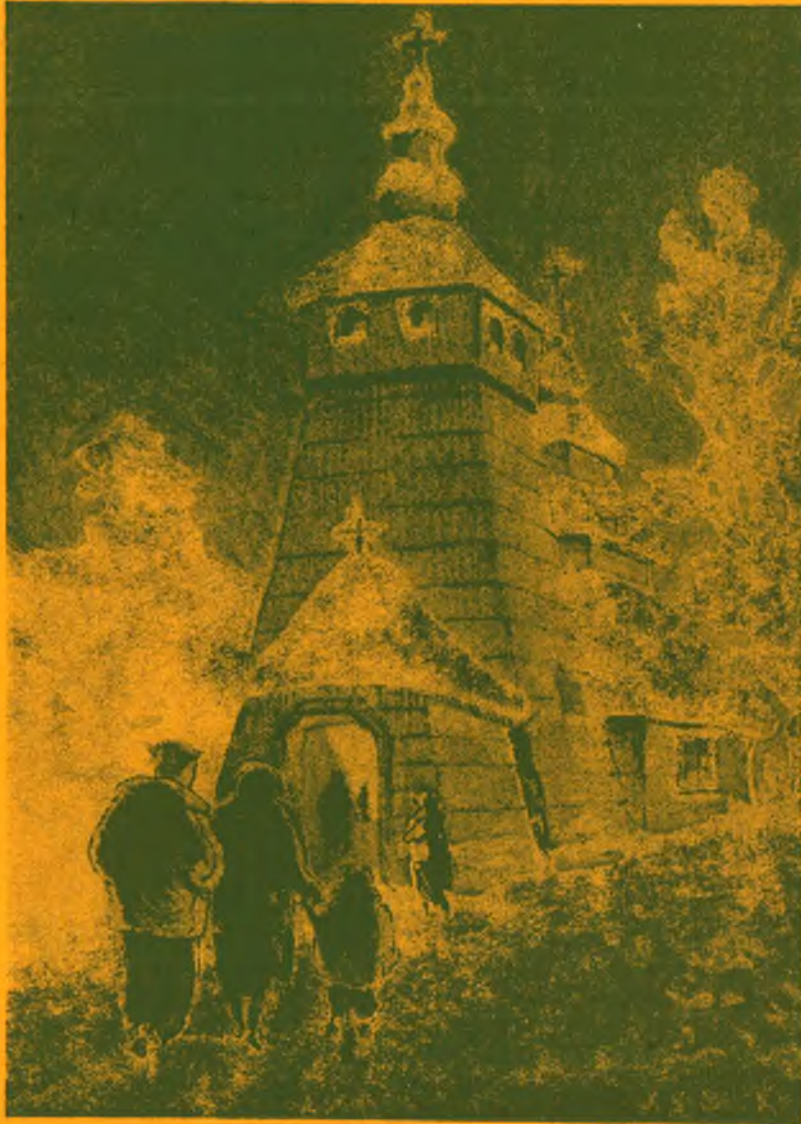

OUR LIFE
НАШЕ ЖИТТЯ

Ч. 1

Січень

1952

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

РІК IX. СІЧЕНЬ, 1952 Ч. 1

VOL. IX. JANUARY, 1952 No. 1

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць

Редагує редакційна колегія

Листування й передплату висилати на адресу:
866 N. 7th St. Philadelphia 23, Pa.

Передплата у Злучених Державах \$2.50 річно, на пів року \$1.50. В Канаді \$3.00 річно, на пів року \$1.75. Поодинокі число 25 центів.

Рукописи просимо присилати чітко переписані на одній сторінці паперу. Редакція застерігає собі право скорочувати рукописи. Надісланих рукописів редакція не звертає.

ЦІНА ОГЛОШЕНЬ

1. 2" × 1 кол. 2.00		4. 2" × 2 кол. 4.50
2. 3" × 1 кол. 3.00		5. 3" × 2 кол. 6.00
3. 4" × 1 кол. 4.50		6. 4" × 2 кол. 8.00
7. 3" × 3 кол. 10.00		

При річних оголошеннях даємо 20% знижки.
Замовляючи, подати тут зазначене число.

Edited by Editorial Board

Monthly publication of the Ukrainian National
Women's League of America, Inc.

866 N. 7th St. Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.50 per year
— \$1.50 for 6 months. Subscription in Canada
\$3.00 per year, half year \$1.75. Single copy 25c.

Entered as second class matter July 8, 1944,
at the Post Office at Philadelphia, Penna.,
under the Act of March 3, 1879.

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АВСТРАЛІЯ:

Mrs. I. Pelensky
136 Forest Rd.
Arncliffe, N.S.W.
Australia

Річна передплата: 1£

Піврічна передплата: 11 шил.
Поодинокі число: 2 шил.

АНГЛІЯ:

Mrs. I. Witoshynsky
30, Keighley Rd.
Bradford, Yors.
England

З М І С Т

Ой радуйся господине	1	Що варити й пекти	14
О. Лотоцька: Коли прийде Різдво Христове	2	Р. Завадович: Перша зірка	15
О. Кисілевська: Божа ніч — ніч чудес	2	Івга Шугай: Золоте павутиння	16
Учасниця: Перший день вистави	5	Іванна Савицька: Різдво в лісі	16
Галина Селегень: По дорозі на захід	6	Н. Lototsky: Welcome	17
І. Д.: Два дебюти	7	Christmas 1952	17
Орися: Різдвяна арифметика	8	Dear Junior League Members	18
М. Ю.: Дитячий куток	9	Christmas Carols	18
У справі П'ятого Конгресу Українців	10	О. Кисілевська: З Різдвом Христовим	19
За Різдвяним столом	10	Л. Б.: Після Різдвяного Базару	20
Н. Костецька: Накриваємо стіл	11	Жіноцтво Венесуелі пошваляє працю	20
Н. Костецька: Пишне печиво	12	Вістки з Централі	21
Є. Янківська: Перед нашим дзеркалом	12	При громадській роботі	22
Українська вишивка	13		

Малюнок на обгортці "Різдвяна ніч на Лемківщині" виконав С. Більський.

Христос Раждається!

ОЙ РАДУЙСЯ ГОСПОДИНЕ ..

Ой радуйся господине,
Слухай доброї новини,
Що син Божий народився
Із Марії воплотився,
В яслині, в яслині на сні!

Ой радуйся, веселися,
До схід сонця помолися,
До Дитятка в чистім полі,
Щоб зіслало добру долю
І щастя, щастя родині!

Проси те Дитятко гоже, —
А Воно тобі поможе
Перенести всякі туди,
Вивести дітей у люди,
На щастя, на щастя, на славу!

Будуть сини, як соколи,
Не зазнають зла ніколи,
А ті дочки, як зігочки,
Золоті на них віночки,
Дай Боже, дай Боже,
дай Боже.

Мирон Левицький: Гуцульська Мадонна

ПЕРЕСИЛАЄМО ВСІМ ЧЛЕНКАМ СУА, ПРИЯТЕЛЯМ, ПЕРЕДПЛАТНИЦЯМ І ЧИТАЧКАМ "НАШОГО ЖИТТЯ", З НАГОДИ РІЗДВА І НОВОГО РОКУ НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ СВЯТ, ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ ТА УСПІХІВ У КОЖНОМУ ГРОМАДСЬКОМУ Й ОСОБИСТОМУ ДІЛІ:

ГОЛОВНА УПРАВА СУА
РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТРАЦІЯ
ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ".

Коли прийде Різдво Христове

„Сполученими силами далеко можемо зайти. У дружній злуці не томить ні жар, ні холод життя, — не устає охота до дальшої хоча тернистої дороги... У нас одні ідеали-бажання, одна ціль світляна...“

Я рада б усі сестри наші надихати відвагою, вірою в нашу силу і в майбутнє наше“

Уляна Кравченко.

Бог Предвічний народився!!
Вітаємо Його широко, бо в теперішню пору серця наші сумні, горем прибиті. Наш Рідний Край під кремлівською корми-

гою не може святкувати своїм прадіднім звичаєм, колядок заспівати не посміє.

Ми українки в Америці з вірою й любов'ю спішім до Нью-Йорка в день Його народин, та молим Його за рідню нашу, за Рідний Край, за тих що в червонім ярмі, всіх бездомних, по світу розкинутих українських родин, яким може й не доведеться вже ніколи побачити рідного гнізда.

Віри й витривалости нам треба згоди й єдності. Цього з душі бажаємо українському

жіноцтву по усьому світу сущому. А поки прийде воскресіння, не дайте жостокій безнадійності скувати Ваші душі. Хай у і в цих важких часах у серцях Ваших жевріє любов, тепло, спочуття до народньої недолі, хай Ваше серце відгукнеться на терпіння, хай національна гордість озветься на потреби українських установ і хай скріпляться всі наші сили до жертвенної праці для многострадальної України.

Олена Лотоцька,
голова СУА

О. Кисілевська

Божа Ніч - ніч чудес...

(Картка із спогадів дитячих літ)

Рік 1877 — Манастиреччина, село Фільварки.

Довго перед Свят-вечором, в нашій хаті ні прощо інше не говорилося, як про це велике чудо, що сповнилося перед тисячеліттями: на сні, в стайні убогій прийшло на світ Боже Дитятко. Матуся розповідала, як Мати Божа білою пеленою застелювала сіно, як віл, осел перші вітали Боже Дитя на цій землі. Тато про цю ясну зірку, що зійшла над вертепом й завела трьох царів з дарами й поклоном до Сина Марії, Пречистої Діви. Про те, як недобрий цар Ірод переслідував, хотів вбити маленького Ісусика, й як Мати Божа з дитинкою й святим Йосифом тікала до Єгипту й урятувала свого Сина....

Сестричка Гануся розповідала, якто у Свят-вечір янголи Божі розносять чемним дітям „Боже деревце“, ялинку вбрану червоними яблучками, золотими горішками...

У кухні, при вечірній роботі, розповідала собі челядь, що в цю ніч чудес, так домашні як і дикі, лісові тварини сходяться разом, ведуть між собою розмови про народження Ісуса. Розмов лісових тварин ніхто

не чує, бо хто хотів би вибратися в ліс, щоб підслухати, що звірі говорять, того вчепиться блуд й буде до ранку водити снігами й ще добре коли він живий до хати повернеться, не замерзне в тій дорозі.

Що інше — домашня тварина. От наш давний пастух, старий Федір, що все на Свят-вечір ночував у стайні між волами, чув як воли вночі з собою розмовляли, Божему дитяткові хвалу давали.

— „А наш теперішній пастух Андрух, — питаюсь Марини, теж буде ночувати у стайні й теж буде чути, як воли розмовляють?“

Марина тільки легковажно скривилася. Ночувати то буде, бо так годиться, й сіна волам не простого, а мягенької отави кинє в ясла на ніч; але де такий дурник варт чути такі речі? Що інше небіщик Федір, він з худобою знався!

Знова ж челядна куховарка, висока худощава, звичайно мовчалива Мариська, розповідала незвичайні історії про те, як то у цю святу ніч, померші встають із могил, приходять до рідної хати, сідають до святої вечері. Тимто й не годиться з

святвечірнього стола спрятувати все до останку. Й ніхто на хвилину не сумнівався в правді тих слів. Адже всі в селі знали, що тогідного року в Гаврилихи на Свят-вечір з'явилася її дочка Маланка, що померла на тиждень перед своїм весіллям. Вона була вбрана так, як її поховали в весільному строю, тільки одежина на ній була вся мокра, від тих сліз, що їх мама за нею проливала. По святах Гаврилиха наймила за душу дочки Службу Божу й заспокоїлася.

Або до Йосипової хати передтогідь не приходила в Свят-вечір перша жінка Палагна й не плакала над своїми дітьми, що над ними збиткувалась молода мачуха? Як би то не була правда, то що могло молоду Йосипиху так змінити, що від тої ночі й пальцем сиріт не рушила?..

І так без кінця, як нитка з куделі, снувалися ці дивні пригоди Різдвяної ночі так спокійно як спокійно батьки розповідали мені прекрасні біблійні історії.

Вкінці прийшов так гаряче вичікуваний, в фантазії вичарований, день Свят-вечора. Ці-

лу ніч падав сніг й на світі стало так біло-біло, наче сам Господь вкрив його білою пеленою на прихід Свого Сина. Ранком коли батько ладився йти до церкви, голосно обтрусивши сніг з чоб'т, відхилив двері до кімнати дяк Бартко. — То прошу егомосця, треба трошки почекати, нехай наймит промете стежку до церкви, що її сніг засипав. І не знати як егомосць вишлють когось в Колонне? Там, кажуть, люди, сернюки рогами геть огорожу коло стога розметали. Як не поправиться, то прийдуть з стадом, й через свята великої шкоди нароблять у сніні.

А батько на те, тільки лагідно махнув рукою. — Хай, каже, зробимо це вже по святах. Не буде ж Божа твар на Свят-вечір голодна...

О, який добрий, коханий, став тоді в моїх очах тато...

Цілий день у хаті й на дворі, кипіло, шуміло наче в улію. На дворі наймити сніг прокидають, роблять лад у стайні, клуні. Сестра Ганя порядкує з „хлопцями“, братами, що приїхали на свята зі школи в Бучачі. У кухні мама з обома куховарками, столовою й челядною, ще й з донаймленою давньою помічницею мазуркою Касею, ладять традиційних 12 страв, та ще й усякої їжі на всі святочні дні, щоб стало часу й на церкву й на розвагу. Для дитини це рай! Бігаю від одних до других, не знаю до кого на довше пристати? Може до братіка Гілярка що власне викінчує прекрасного великого вертепа, „пошиває“ кривлю соломою?

Над вечір помалу все успокоюється, втихає. У кухні все готове й вже тільки бабуня, що вчора приїхала до нас з Чехова на свята, кушає борщику, справджує чи все смашне й приладжене по давньому звичаю. Матуся прилагоджує й розсилає біднішим нашим „тютюнничкам“ (робітницям, що працювали в нас постійно при сбірці тютюну) Свят-вечірні дарунки: колачика, медівника, мишину голубців і вареників. — Їмостечко, каже куховарка

Марина, — а Гнатисі додайте ще й горнятко молока. В дколи її Мар'я померла, стара дуже бідує з дитиною. Мама зжахнулася. — Чому ж ви того давно не казали? Налийте збаня молока й кажіть, нехай щодня з пляшкою приходить.

Вже Влодко розкладає стіл, Ганя злегка притрушує сіном, мама прикриває що найбільшим, найтоншим обрусом, що на нього нитки стагала з

Доміцеля з Туркевичів Сіменович
мати Олени Кисілевської

ніжного льону ще в молодих літах наша бабуня. Обрус має статично звисає із усіх сторін стола майже до самого низу. Добре під ним заховати, розложено для нас дітей сіно. Вздовж стола тарілки з тонкої, чеської порцеляни, при них ложки, вилки, ножі, вироблені м'ськими золотниками з срібла старих сороківців.

Вже посередини стола колач, білий, плетений у три кіски, одна на одній, по боках у ліхтарях свічки з воску, й пахуча медом кутя в мисках й у скляній посудині узвар, а на тарілках яблука, прущі (це хвала бабуниного саду), оріхи й всяке свят-вечірне добро.

Вікна мороз замурував, тому раз-враз вибігає хтось на двір чи не видно на небі вечірньої

зірки? Вкінці прибігає з радісною новиною Гафійка, що мало не відморозила собі носа виглядаючи зірки. Всі в святочних одягах збіраємося при столі — тато запалює свічки, а заплах киненого на вуг ля ладану та ял'вцю, розходиться по всій хаті. З хвилиною морозного вітру повагом вступає в кімнату, найстарший з челяди фірман Іван з пшеничним снопом у руках. З поклоном до образів й побажаннями в сторону батьків, кладе його на покутті, на застеленому скатертиною й сіном ослоні. Батьки дякують, обдаровують його і з тарілкою поділеної на кунички, посвяченої в церкві просфори, йдуть із побажаннями до челяди. Тільки що скінчено побажання, як відкриваються широко двері до сіней, а в них — вичесаний аж вилискується, з гривовою заплетеною червоними гарасівками, з гордо піднесеною голівкою, наш карий лошачок Циган. За ним пастух насилу впишає в кухню малого бичка, що видзвонює дзв'ночком завішеним на шиї, на червоній стяжці. На порозі заперлася ніжками й мєкає вперта, пухната зимовою вовною, овечка.

Радість, веселість й нові побажання, й покл'н Ісусові в вертепі, що його поклали на сніні, на ослоні.

Щойно після того, по молитві, що її проводить батько, по взаїмних бажаннях, обділені з рук бабуні просфорою, сідаємо до стола. На першому місці, в фотелі застеленому м'яким кілимом, — бабуня. Вона так інакше, якимось „по святочному“ виглядає сьогодні в білому тюлевому чепці, обшитому мереживом, завязаному під бороною в кокарду з лілієвих стяжок, у шовковій мантилі з фальбанками. Праворуч неї батько в обойчику з голубих і білих дрібненьких пацьорочок, що його виплела Гануся. Ліворуч бабуні мама, в невеликом „строїку“ з чорного мережива й оксаміту, легко припненому до глаленько причесаного волосся. На плечах у мами невелика з мережива хусточка, —

(в мантилі було б незручно страви подавати.) При батькові сини Гіляр і Влодко, при мамі — сестра Ганя і я, багато молодша за них всіх. Далі привезені братами гості: дві дочки й син удовиці по лікарю, що в неї брати на станції були і двох їх товаришів, які через снігові заспи не могли поїхати на свята додому. Бабуся бисто обкидає оком стіл, — до пари, ще й 12 осіб,, добра ворожба, каже.

Спершу настрої дуже поважний. Розмовляють старші, ми, непитані, з пошаною мовчимо й хіба оттак шептом-нишком, переморгнемося між собою. Але то тільки до часу, доки брат Влодко, великий сміхун, не потягнув мене з собою під стіл на сіно. Він так вміє наслідувати голоси усяких тварин, курок, качок, індиків, телят, ягнят і такі при цьому робить усякі дотепні приповіді, що ніхто не всилі задержати поваги. — А бодай же вас, каже серед сміху бабуня й мече під стіл добру жменю горіхів та яблучок. Вишукання їх у сіні здіймає порохо, закрутило в носі, пчихаємо здорово, а це знову всім на радість, бо то добра ворожба (для нас теж, бо дістанемо гостинця!).

Вкінці батько починає найкращу з усіх коляду „Бог предвічний“. Співаємо її всі хором, стоячи. Мое серденько під рожевою флаanelевою суконкою бється неспокійно. Щось не чути дзвіночка?... Чи не забув про мене янголик? Може й янголикові, так як тим хлопчикам, сніги завіяли дороги? Але ні! З останніми словами коляди, десь, чи з-за вікна, чи з сі-

ней задзвонив тонким голоском дзвіночок і водночас, наче самі з себе, відкрилися замкнені цілий день на ключ двері від великого покою. А там... у свічках знизу аж під стелю ялинка, ціла в звоях колірових ланцюшків, срібних і золотих орішків, фіг, рожків, медівничків, яблук, цукорків...

Пливе коляда за колядою. Сестра сідає до фортепіяну, Гіляр бере гітару. В павзах чуємо коляду і з кухні й десь із вулиці, знадвору. Засвітила крізь замерзлу шибку звізда, хлопячі голоси завели „Небо і земля, небо і земля нині торжествують“ Потім довге, за одним віддихом виречитоване „повіншування“ Обдаровані — відійли, а за ними, треті... Аж тут із кухні регіт, крик, прибігає Гафійка: — Героди прийшли! Героди з козою прийшли! Всі молоді біжимо до кухні. Сильно тримаюся брата за руку, бо той Герод у золотій короні, що так голосно викрикує й вимахує берлом, то таки трохи страшний. Коза знову ж грізно витупує ногами, намагається бити рогами, жид із бородою і пейсами з ключа до кожного прискакує з капелюхом у руці по коляду, а вже зі всіх найстрашніша смерть, з біло розмальованим обличчям, з косою в руках, що нею конечно намагається стягти Геродові голову. Те все цікаве, й усі сміються, втікаючи від нахабників, але я з легшею віддыхаю аж тоді, коли остаточно обдаровані колядою ці міські гості опинилися за дверима. А влізлого жидка, то Марина мусіла аж за плечі за двері випхати й це мене найбільше з того всього розвеселило...

— Спати! Спати! — кличе матуся. — Пізня година! Незадовго прийдеться до церкви збиратися.

Розходимось.

Ще раз до ялинки, налюбуватися її чарівним видом, погасити останні свічки. Матуся відпроваджує мене до ліжечка, помагає роздягатися. Проводить коротку молитву до Ісуса, до Божої Матері й янго-

лика, що не минув нашої низької, соломою критої, загатою обложеної, засипаної снігами хатки. Потім укладає на білій подушечці й цілує в чоло на добраніч.

Напів сонна, ще бачу крізь відкриті двері, як мати в ідальні при слабо блимаючій свічці порядкує дещо на святочному столі. Одне відкладає на б'к, друге поправляє, лишає. Довше схиляється над тарілкою з кутею, а при тарілці кладе галузочку з ялинки. Обтирає сльози. Хочу спитатись мами, чого вона плаче? Хочу спитатись, чи може прийдуть і мої сестрички й братчики, що на цвинтарі сплять під хрестиками? Хочу, але сонні очі замикаються й я засипляю...

Ранком, по Службі Божій, як матуся видає челяді обід, чую, як шепче до мами Марина:

— ...а Гнатиха, як брала дитині молоко, божилася, присягалася, що цієї ночі небіжка Марія приходила до дитини, схолялася над колискою, голубила мале, плакала...

Мама не здивувалася, не перечила. В задумі звернула очі на вікно й тихо, наче до себе: — Що ж? Сьогодні така ніч, велика ніч, як для живих, так і мертвих... Йі до мене в цю ніч, крізь вікно, заглядали наші янголята. Божа Ніч. Ніч чудес...

ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦЬКОГО ПРОМИСЛУ

Кооп. „Базар“ у Філадельфії, що гуртує вишивальниць та писанчарок, є членом Пенсильвенія Гілд оф Крефтсмен і репрезентує тут український домашній промисл. Цього року в жовтні кооп. „Базар“ брала участь у виставці, що її влаштувала Гільда у Філадельфії. Для своїх виробів дістала аж три виставові вікна на елегантній вулиці Волнат, де згуртовано весь мистецький промисл Пенсильвенії. Посеред цього багатства пишались наші вишивки, писанки, кераміка й дереворізьба та звертали на себе увагу прокожих. У висліді журі приділило членкам кооп. „Базар“ першу нагороду, а саме — п. Марії Хомин за кераміку, а п. Ірині Осідач за писанки.

3 нагоди

**РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І НОВОГО РОКУ
найщиріші побажання
РАДІСНИХ та ВЕСЕЛИХ
СВЯТ**

**пересилають приятелям
і знайомим**

**Олена і Володимир
ЛОТОЦЬКІ**

На щастя, на щастя, на славу!

Перший день вистави

На готелі Континенталь повіває прапор Об'єднаних Націй та прапори різних держав. Перед готелем ряд елегантних лімузин. Великий світ Парижа зіхався на відкриття виставки М.М.М. (Світового Союзу Матерей).

Цього року вигляд виставки дещо інакший. З року на рік удосконалюються стійки, зростає кількість експонатів. Характер їх міняється: тоді коли давніш переважали вироби промисловости, у тому році перше місце займають твори народного мистецтва. Гарні зразки тканин виставила Греція, керамічні вироби Франція, ляльки Австрія.

А ось і українська виставка. Це велике подовгувате місце в самому центрі вистави. На столі, застеленому старовинним килимом, умілою рукою розложено вишивки. Вони ж пишються на стіні з вишневого оксамиту, що позаду стола. Та головне місце над тим усім займає ікона Богоматері в вишиваному рушнику. Пояснення до стійки дає напис "Ukraine en Exile", прикрашений двома прапорцями.

Біля української виставки метушаться ще її господині. Впадає в очі смугляве, характеристичне лице молодій жінки, що оком знавця оцінює своє діло. Це малярка Іванна Винників, відповідальна за мистецьке оформлення. А ось поважна пані в темному вбранні обговорює ще подробиці з другою, меншою і жвавою. Це дві голови Союзу Українок Франції, попередня А. Сапрун і теперішня Ольга Голіян. Вказівки дижурним панночкам подає п. К. Солонар, голова Т-ва Православних Жінок.

Саме повертається з короткої наради в бюрі М.М.М. елегантна, молода ще жінка. Це інж. З. Витязь, містоголова Федерації (СФУЖО), що є членом М.М.М. та вже вдруге переводить оцей передрідвняний виступ. Вона приносить ще останні вказівки бюро вистави та сповіщає владуванням голосом, що сьогодні провідає виставку високий гість — Преосвященний Кир Іван, який саме перебуває в Парижі.

При українській стійці Базару М. М. М. у Парижі. — Зліва до права: голова М. М. М. п. Пейроль, Ген. Вікарій о. Перрідон, Преосвященний Кир Іван у розмові з містоголовою СФУЖО п. З. Витязь, б. голова Союзу Українок Франції п. А. Сапрун, п. Зінкевич (у нар. вбранні).

О, це велика несподіванка! Бо хоч передбачені сьогодні знатні чужинці та потік цікавих парижан, то відвідини нашого князя Церкви хвилюють кожне серце. Та немає часу застановлятися. Коротка церемонія відкриття, яку перевів заступник міністра і елегантна паризька публіка розлилась по залі. Як багато їх зупиняється перед нашою виставкою! Це ж вироби, що мають уже в Парижі свою славу — настільники, серветки, хусточки. . . Молоді пані в народньому вбранні (М. Голіян, Р. Матла, Н. Зінкевич) відповідають добірною французькою мовою на всі запитання.

Потік чужинців перебиває часом український гість. Ось представники преси "Укр. Слова" та "Українець-Часу", що виходить у Парижі. Пані вітають їх та пояснюють. Ведуть ще гостей до буфету, де пишеться ще одна частина експонатів — зразки українського печива. Панове з преси записують назви тортів, щоб не забули про них згадати. Кулінарне мистецтво теж говорить про культуру народу.

Аж ось нові гості. Українська професура з Сарсель у повному складі. Проф. Кузеля — етнограф по спеціальності і вміє оцінити красу української вишивки. Це ж він започаткував музейну збірку в Сарсель, що репрезентуватиме у Франції нашу культуру.

Приходить назначена година. До дверей залі підходять господині вистави: голова М.М.М. п. Ж. Пейроль і секретарка п. М. Делем. Від українок інж. Зінаїда Витязь у супроводі пп. Сапрун і Винників. Входить Преосвященний Кир Іван із Ген. Вікарієм Франції о. Перрідонном. Коротке привітальне слово на французькій та українській мові. У супроводі згаданої делегації Владика входить на залю. При українській стійці зустрічає його бурхлива овація прихвних українців, в яку впадають усі присутні французькі гості. Засвітили рефлектори, заклацали фотоапарати, запрацював кінооператор. Українська частина вистави висунулась на перше місце.

І так пройшов перший день. Із враження наших експонатів, із розмов із чільними відвідувачами, із відвідин наших гостей будується успіх, що є осягом усього нашого жіноцтва.

Учасниця.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО
РОКУ

бажають
своїм приятелям
і знайомим
Еміль і Антоніна
КУЛЬЧИЦЬКІ
з Родиною

По дорозі на захід

(Уривок із повісти “Друг”)

Віталій повертався додому пішки. Напередодні випав сніг і не розтав, як завжди, а залишився лежати білим блискучим килимом, надаючи місту святкового Різдвяного вигляду. За ніч підморозило, а вдень сніг знову падав, спочатку повільно, великими кошлатими пластівнями, потім крутила завірюха сердитих колючих голів, що різали обличчя, сліпили очі й не давали дивитися вперед.

Вітер начисто вимів середину вулиці, а на пішоходах намів кучугури, яких більше ніхто не прибирав. Надвечір вітер втих, небо очистилось від хмар, виглянув місяць.

Віталій ішов посеред вулиці, в цю пору порожній і тихій. Він стримував кроки: йому було радісно від скрипу снігу під ногою, від сухого морозного повітря, такого свіжого після цілоденного сидіння в кабінці авта. Сьогодні він не виходив з кабіни навіть для обіду. Сидячи за кермом авта, пожував кусень сухого хліба, засунутого в кишеню перед відходом на працю: на обід у ресторані не було часу.

День видався тяжкий. Директор Гардт обіждав копальні з терміновим дорученням Берліну. Копалень було 19, розкиданих на просторі більше як 100 км. За короткий зимовий день треба було встигнути побувати всюди, а дороги були забиті військом. Машини і танки, люди і коні рухались нібито безладно, в протилежних напрямках, але не треба було бути фахівцем, щоб зрозуміти, що це був суцільний відступ.

Віталій зважував небезпеку для міста і думав, що треба було б вивезти родину на захід завтра, чи післязавтра, ще заки почнеться хаос загальної евакуації; вивезти можливо скоріше, поки залишалася ще вільною дорога, загрожена наступаючими в напрямку на місто червоними військами.

Удень думати не було часу. Тепер, принаймні по дорозі додому можна було обміркувати

втечу з загроженого міста, але чомусь думки й гадки розпливалися і бігли від нього. В одному кутку свідомості ворушилась думка про небезпеку, а в іншому аж ось далеко в морозному повітрі гавкнула собака і новий образ постав, заслонивши собою все, з виразністю і свіжістю спогадів дитинства.

Такий, як і сьогодні синій від місячного сяйва морозний вечір, скрипить блискучий сніг під ногою. Занесене снігом, блимає вогниками вузеньких вікон село на березі замерзлої річки; по той бік — ліс, стрункі, укриті снігом смереки й ялини. І місяць, повний місяць лле своє сине сяйво на ялини у сніговому вбранні, на замерзлу білу річку, на пухкі від снігу дахи хатин. Тихо . . . тільки десь далеко, ген-ген за селом, на другому боці річки, так само як тепер, бреше собака.

Віталій увійшов у смугу світла, кинуті вітриною крамниці і раптом зникло видіння — село на далекому Поділлі, мопозна місячна ніч і гавкання собаки. Але на серці зробилось легко, вліїшли думки про небезпеку. Наближалось Різдво, а вдома на діда чекала Ляльця.

— Ляльцю! Говори за мною . . . у лісі на галявинці . . . Ні, говори ж, чому ти мовчиш?

Ляльця дивилась на Кольку з-під доба круглими сірими оченятами і сердито мовчала. Схоже було, що вона знову збивається заплакати. Ляльчині мама й бабуся пішли до кіна, а Колькина мама, відходячи на кухню, наказала хлопчикові:

— Доглядай Ляльцю, поки не прийде з роботи дід.

— А як вона ревтиме?

— Розваж чим-небудь. Адже ти великий хлопець.

Кольці не дуже припала до вподоби перспектива розважати цю реву. У нього досить було своєї роботи. Він сидів із ногами на дивані, цілковито заглиблений у свою справу, яка вперто не давалась йому ось уже протягом тижня. Колька

конструював модель літака за малюнком у своєму альбомі і неохоче відірвався від цієї роботи. Але мама сказала, що він великий хлопчик, треба було показати, чого він вартий.

Спочатку він пробував заінтересувати Ляльцю своїм літаком. Але смаки і сфери їхніх інтересів явно не збігалися. Ляльця кинула зневажливий погляд на чудовий, майже закінчений модель і раптом жалібно заскиглила: — Мамцю! Бабцю!

— Мама пішла до кіна і бабуся з нею — вже втретє пояснював Колька, але Ляльцю це очевидно не задовольняло.

— М-а-а-мцю! Ба-абцю! — продовжувала нудно тягнути дівчинка. — Діду! — радісно згадала ще й цього свого родича і подивилась, що скаже на те Колька.

— Діда також нема, але дід скоро прийде. Знаєш Ляльцю! Скоро Різдво, дід принесе ялинку. Ляльцю, давай вивчимо віршичку про ялинку. Повторюй за мною: у лісі, на галявинці!..

— . . . у лісі, на галявинці, — проспівала тоненько Ляльця. В її ще вогких від сліз оченятах зажеврив вогник жвавої цікавості.

— . . . ялиночка зросла, — Ляльця зупинилась, прислухаючись.

— . . . і влітку і взимі вона зелена все була, — співав Колька, розмахуючи руками в виглядом справжнього диригента. Ляльця підхоплювала, так само вимахуючи стиснутими в кулачки рученятами.

— . . . співала хуга пісню їй!..

Ляльця зупинилася: вона не знала що таке “хуга”. Колька, не помічаючи її незрозуміння, виспівував далі:

— ялиночко, засни! Мороз сніжком обсипував

— ялиночко засни, — тоненько підспівувала Ляльця.

— . . . і навівав їй сніг, — співали разом все з більшим захопленням.

— сіренький зайчик сто-

(Докінчення на ст. 8)

Два дебюти

Ще не прогуло враження Свят-Миколаївського вечора, ще мерехтять в уяві Зима, Мороз і Сніжинки. Кружляють ще пари на совгах, а балетні пантофельки Оксани ще ворущать дитячу фантазію. Саме тоді кдалось мені несподівано зустріти творця цих усіх вражень — Валентину Переяславець.

Вона спокійно всміхається на мої слова. У 25-ліття своєї мистецької творчости вона подарувала українській громаді Нью Йорку цей Свят-Миколаївський балет. Бо вона любить працю з дітьми. Її школа ось уже третій рік гуртує талановитий молодняк.

— Розкажіть щось про ваш дебют! — кидаю в перебігу нашої розмови.

Мисткиня вмовкає. Бачу в її карих очах хмарку задуми, розяснену веселим вогником спомину. Трохи згодом:

— Заки розкажу про справжній мій дебют у Києві, мушу згадати ще один перед тим, коли дебютувала зо мною моя мати. Так, не подивуйтесь! Це було тоді, коли вона, що так вірила в мій талант, повезла мене 9-літню до далекої столиці, до найбільшої школи танку. Зголошених було 300 дітей, а з цього числа приймали тільки 25.

— Моя мати твердо вірила в мій успіх. Коли я пішла на іспит, вона ждала в прийомній і хвилювалась. Ось відчитують імена неприйнятих. На самому початку паде імя Валя, мати здригається й не може цього перенести, вибігає з залі. Та згодом приводять мене знайомі до неї й вітають із успіхом: мене прийняли на другий курс. Що це? Непорозуміння! Першою на списку неприйнятих була дійсно якась Валя, а мати віднесла це в нервовому дожданні до себе.

— Справжній мій дебют у 1926 р. був великою нагородою для моєї доброї мами. Пригадую собі цей день, як сьогодні. В театрі Опери й Балету в Києві йшла "Копелія" Мені було тоді 19 літ і я мала танцювати соло-партію Свангільди. Я була дуже схвильована. Скільки ж бо залежало від цього першого виступу!

Прімабалеріна Валентина Переяславець

— До гардероби балетниць увійшов заступник режисера та запровадив мене до гардероби прімабалеріни, що була вся в квітах. Надійшла хвилинка виступу, почалась увертюра. Від хвилювання я не знала, що діється зо мною — одним бажанням було втекти, втекти якнайдалше. Та коли заграли мою партію, я вибігла на сцену, рука сама знялася до танку. Перший акт пройшов добре.

— У другому акті грав як партнер балетмайстер В. Рябцев. По скінченні балетмайстер залишив мене саму на сцені. Оплески не вгавали і я раз-у-раз мусіла виходити, відсовуючись скромно від кошів із квітами, що були по обох сторонах сцени. Не знала, що вони були для мене.

— В гардеробі я заплакала з великого здворушення. Рябцев хотів відвернути мою увагу і вказав на коші, що їх принесли за мною. — Подивись від кого

квіти. Я відкрила коверту й прочитала: "Весь балет вітає дорогу Валю з дебютом"

— Це перші квіти та останні від цілого балету, сказав Рябцев. Буде задрість.

Другі квіти були від управи театру, а ще інші коші приносили.

Від щастя танцювала останню дію так, що це був справжній мій тріумф. Після вистави прийшла ціла черга: вітали всі від гардеробниць, сторожів, робітників, аж до мистців. Перед театром публіка приготувала велику овацію, стільки було народу, що важко було передістатись до воза. У гостинниці, де я жила з іншими товаришками, чекала мене несподіванка. Дівчата приготували дарунки, прикрасили кімнату квітами, а на столі чекало прийняття. Незабутній вечір!

Мисткиня замовкла на хвилину. — Скільки таких вечорів було від того часу! Кожна нова

креація приносила непевність і хвилювання і багато, багато успіху. Та ніюдин вечір не закріпився так яскраво, як оцей перший танок Свангільди...

Так, ми памятаємо мисткиню в цьому балеті та різних інших, якими полонила львівську публику. В репертуарі Валентини Переяславець танок клясичний, неоклясичний, характерний та гротесковий. Пригадуються її виступи на олімпіаді Ді-Пі в Баден-Баден та в тижні української культури у Мюнхені. Яким захопленням вітали її тоді свої й чужі круги!

Чужина оцінила її талант. Вона навчає у двох найбільших американських школах у Нью-Йорку (Карнегі Гол та Балет Театер Ко.). Її поради й оцінки шукають зірки американського балету, як Нора Кей, Джон Кріза, Пола Лойд, та багато інших.

Та цього мало. Ми дуже вдячні Ювілянтці, що наша дівчача вивчає в неї справжній, невіддільний танок, надиханий іскрою мистецтва, що з її рук вийде напевне не один молодий талант. Та ми не можемо забути її Червоного Маку чи Анітри, ми ще хочемо помріяти в її ритмі Штравсяди та відчуті чар сходу в Бахчисарайському Водограю. Невже не доведеться нам усім побачити її "Лелю" до слів Т. Шевченка, що являється одною з найкращих її креацій?—І. Д.

ПО ДОРОЗІ НА ЗАХІД

(Докінчення зі ст. 6)

млений . . . підспівувала Ляльця за Колькою, на цей раз без жадного сумніву. Зайку вона добре знала: у неї навіть був власний, що його зробила мама зі старої Ляльчиної ковдри.

— . . . а часом, вовк, лихий хижак повз неї пробігав . . . І вовк був добрий знайомий. Це той, що зжер "Червону Шапочку" в книжці з малюнками, подарованій бабцею.

— . . . і так росла ялиночка у лісі, в гущину . . . співав далі Колька в своєму захваті забувши про Ляльцю.

Ляльця зупинилася. "В гущину?" Це було щось незрозуміле. Вона ображено змовкла і насупила брівки.

— . . . поки дідусь сивесенький раз не зрубав її. Колька

Різдвяна арифметика

— Бос, форледі, спонзор, Мері, Михась і діти — це 16, 12, 10, 7 і 20 — разом 65 — рахувала Марійка в голові, чекаючи на трамвай, на 65-ку, щоб завіз її додому. Якась магічна цифра, якраз двотижневий заробіток піде на самі дарунки! А той зимовий плащ, що їй так припав до вподоби і що його вона так потребує, теж коштує 65, а Михасеві 37 а мені 28 літ минуло — разом теж 65 — торочиться думка клубочком. . . . Але від чого то почалося — ага — дарунки — завтра вільний день — вже найвищий час те все купити, бо потім запізно буде. О Боже! Не треба так числити, це ж приємність обдарувати — так дійсно! Але . . . чому ж та 65-ка не йде? Вже третя 13-ка іде. Хіба перейду на дев'яту вулицю, там 47-ку зловлю, огляну подорозі вистави, може якраз щось відповідного знайду.

Зірвалася з місця і майнула за риг. Втомлені шиттям очі заблистіли атропіною захвату від чудес туалету, футера, казочного білля, вишуканих пахошів.

— Цікаво, стільки ті мають на тиждень, що те все купити можуть? Хіба яку сотку або й більше? Де там мені рівнятися! Але й те, що хотіла б подарувати, то правду кажучи понад спромогу. От і 47-ка іде і сісти є змога. Отже 47-ка, а не 65-ка. Вже перервався магічний ланцюх чисел, що так дивно збіглись. А може й 47 вистачить на подарунки? Заощадила б 18 на свята, а 47 теж поважний ви-

даток! Михасеві 37 років, а Ромчиківі 10 — теж дає разом 47! Боже, невже я не вийду з тих цифер? А може б так забути за них і знайти інший ключ — міркувала Марійка. Воно не важно чи дарунок дорогий! Ціллю його владувати в день Різдва своїх близьких і тих, що до мене сердешні. Певно! Треба підібрати кожному щось відповідного. Босові — замість вишиваної подушки — керамічну коробку на папіроси, він курить. Форледі не серветку, а зо три вишивані хустинки, вони такі гарні! Мері вистачить одна хустинка, щоби знала, що я її люблю, вона добра товаришка праці. А спонзорів? У нього хата закидана вишивками, не один ашуранс підписав. Що йому зробило б утіху? Він заможний, має все, що захоче! Хіба квіти пішлю, такі пишні хризантеми, прибрані святочними лентами. Поставить на стіл або бюрко і пригадають йому мою вдячність за його добру волю. А Михасеві і шкрабам уже знаю, щоб треба дати, щоби втішилися! Отже 4, 2.50, 1.25, 3 і 20, разом 30.75, останеться ще 1.75 з тижневого заробітку. Куди краще виходить.

Вдоволено відітхнула. — А подушку, що її хотіла босові купити, ту чудову яворівську за 16.50, куплю собі до хати. Давно про неї мріяла і разом буде 47 блиснула думка у хвилині, коли сходила з сердешною усмішкою зі ступня 47-ки на розі Бравн стріту.

Оприся.

махнув рукою в останній раз і вмовк.

— Чому ж ти не співаєш, Ляльцю? Хто зрубав ялинку?

Ляльця не відповідала, розмислюючи.

— Ну, хто ж зрубав ялинку? Колька стривожено заглянув під насуспені брівки.

— Вовк, — несподівано, але рішуче відповіла Ляльця.

— От, дурна! — обурився Колька. — Який вовк? А в чому ж він тримав сокиру? У нього ж нема рук.

— У роті, — Ляльця відкинула голівку і залялалась веселим сміхом. Колька реготав буйно, кинувся на диван, бри-

кався руками й ногами від реготу. Ляльця підтримувала й собі тоненьким, дзвінким сміхом.

Віталій увійшов до кабіни, після того як непомітно деякий час спостерігав дітей, згріб Ляльцю в оберемок і поніс укладати в ліжко.

Він ще довго сидів над її ліжком, чекаючи, поки засне маленька, прислухаючись із бездумною успішкою до дитячого лепету. Тісна, темнувата кабінка, здавалося, була в цей час його справжнім світом.

Дитячий куток

У кожній родині знайдеться в хаті куток для дитячих забавок. Там товпляться ляльки й візочки в більшому або меншому непорядку. Звичайно це якась стара полицка, або просто відгороджений кут кімнати.

А цей куток є властиво кімнатою нашої дитини. Вона повинна в ній бути господинею і дбати про нього. При вмилому веденні — дитячий куток може мати велике виховне значення.

Бо дитячий куток — це не тільки склад забавок та книжечок дитини. Це є місце, де дитина чується собою серед своїх найлюбіших предметів. Часом вона любить порядкувати їх неспостережено або грати свої власні гри з ними. Вона любить показати цей куток своїм товаришам забав і така розпромінена громадка в кутку кімнати свідчить про живе їх зацікавлення новими забавками.

Отже тому повинна вдумлива мати звернути увагу на влаштування дитячого кутка. Це замало, щоб у ньому була полицка чи стільчик. Чи не міг би там стояти столик і шапка на книжки, все достосоване до виміру дитини? Чи не міг би там висіти образок, що дитині щось скаже?

І ось ми при найважливішій сторінці дитячого кутка — національно-виховній. Здавалось би, що дитячий куток аж ніяк не можна з цим питанням пов'язати. А він може сильно вплинути на різні замилювання дитини.

Перше й основне — це замилювання до порядку. Коли мати уважно й послідовно припилює, щоб дитина все поукладала на своє місце, то воно згодом перейде їй у звичку. Дитина сама відчує потребу упорядкування свого кутка і відчуватиме непорядок, як щось невідповідного. Друге — це пізнання свого, рідного. У дитячому кутку може висіти краєвид рідних гір, або образок української хати. Може бути портрет якоїсь визначної української людини, чи славної будівлі. А вкінці може бути дитячий куток обвешаний українським орнаментом, що повинен вникати в тямку української дитини.

Український кіоск на ярмарці Християнської Асоціації Жінок в Аргентині. Справа сидить п. Н. Онацька, за нею стоять пп. Бандура, Послушна, Вітошинська. Зліва стоїть п. Ладика.

Образовий матеріал повинен мінятися. Найкраще, коли дитина сама собі його упорядковує. Наприклад — у березні йдуть Шевченкові дні. Ми вже розказали нашому Ігореві або Христі про великого нашого поета, приятеля дітей. Ми прочитали їм навіть його життєпис у збірнику „Весна“ та вивчили з ними його віршик „Тече вода з-під явора“. Ясно, що треба прикрасити куток у його честь. Треба роздобути дитині портретик поета, може це бути й мистецьки виконана листівка. Допомогти їй наклеїти це на паспарту і примістити це над

дитячим столиком у її кутку. Портрет можна прибрати малим рушником, а під ним повинна стояти китичка квітів на знак пошани.

Промине свято Шевченка — прикрасу треба би зняти. Все, що довго висить — збудення. Портрет треба заступити іншою картинкою. Знову є нагода побалакати з дитиною про її зміст.

Ось як можна використати дитячий куток для національного освідомлення дитини. Він вимагає в матері часу й уваги та без неї не збудуємо нічого тривкого. М. Ю.

Усім добром і гараздом віншуємо Вас Членки Головної Управи й усі теперішні і майбутні членки Союзу Українок Америки та українське громадянство,

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

За Управу 42 Відділу США, Т-во
„ДОЧКИ УКРАЇНИ“ у Філадельфії, Па.

Марія Григорєць, голова
Ірина Волянська, секретарка Анна Мишин, касієрка

ПОВІДОМЛЕННЯ Ч. 1. В СПРАВІ ПЯТОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

Подаємо до прилюдного відома українського загалу в Америці, що Екзекутивна Рада Українського Конгресового Комітету Америки на своєму засіданні дня 7. грудня 1951 ухвалила скликати Пятий Конгрес Українців в Америці до Нью-Йорку, Н. Й. на 30., 31. травня і 1. червня 1952.

Пятий Конгрес Українців в Америці відбудеться під гаслом:

1. За всебічну допомогу Америці в її боротьбі за найвищі ідеали людства, за демократичні вільності народів і людини!
2. За волю України! За об'єднання усіх сил для підтримки визвольної боротьби українського народу!
3. За право усіх поневолених Москвою народів на самостійне державне життя!

Український Конгресовий
Комітет Америки

ЗА РІЗДВЯНИМ СТОЛОМ...

Ось-ось перша зірка покличе нас за святочний стіл. Засядуть близькі, рідні собі люди, засяють свічки й попливе тиха коляда із сотень, тисячів українських хат.

А в тому ж часі стрічатимуть Різдво Христове й тисячі наших земляків у лікарнях та таборах скитальщини. Тисячі їх не почує теплого слова й не відчує хатнього затишку в той день, що єднає людство у братній любові. Чи подумали ви про те, чи зложили свою лепту, щоб розяснити їм Свят-Вечір?

Воно ще не пізно. Ще й тепер можете вислати їм тепле привітання, ще й тепер можете хоч трохи згладити їм кривду, що їм заподіяло життя. Ваш пакунок може й спізниться трохи, але він буде для них відблиском вашого радісного свята, буде доказом, що ви подумали про них у той Свят-Вечір.

Тому присилайте на збірні пункти Комітету "Мати й Дитина" одяг і харчі!

Ще не пізно!

Комітет "Мати й Дитина"

З У А Д КО М І Т Е Т Р О З Б У Д О В У Є З А В Д А Н Н Я С У С П І Л Ь Н О Ю О П І К И

Перед ЗУАДКомітетом розгортають-ся нові завдання суспільної опіки над масою залишених в Європі та непрацездатними людьми на новому місці поселення. Це знову вимагатиме нових засобів та великого вкладу праці. В тій цілі заплановано суспільні осередки ЗУАДКомітету в кожній українській громаді. Від жертвенності членів, від їх активності в праці залежатиме тепер дуже багато. Тому ЗУАДКомітет пригадує це в час Різдва Свят, що дають добру нагоду причинитись активно до здійснення його шляхетної мети.

25-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ В КАНАДІ

Саме 25 літ тому розпочав у Торонті навчання українського танку Василь Авраменко. Із цього малого почину зродилося велике діло. Бо його школа танку перейшла побідно через ЗДА й Канаду, втягнула сотні молоді у сферу діяння української культури і показала здобутки її чужинцям. Вислідом її праці є докладне знання українського танку серед тут родженої молоді, замишування до танкових імпрез та часті змагання з чужинецькими групами.

У Торонті створено ювілейний комітет, який готує святкування на 22-го грудня у найкращій концертній залі. Водночас організуються танкові школи Авраменка по всіх важніших українських осередках Канади. Передбачений ряд ювілейних виступів, що дозволяють зясувати собі наші осяги в ділянці народнього танку.

Добре було б використати цю підготовку також до підтягнення народнього вбрання на належний стилевий рівень. Танок як не можна більше — тісно пов'язаний із строем. Гармонійний, у колірах виступу добре витриманий стрій це прегарні рямці до танкового образу і над цим слід би танковим школам застановитись.

РАДІОПЕРЕДАЧА, ПРИСВЯЧЕНА НАТАЛІ КОБРИНСЬКІЙ

Радіопередача В. Блавацького у Філадельфії приносить велику розраду мешканцям міста й околиці. Дбайливо уложена програма, добірна мова, прегарне виголошення роблять із цієї радіо-години мистецьку подію, якої нетерпеливо чекають що-тижня філадельфійці.

Перша передача в грудні була присвячена Наталі Кобринській, якої 100-літні роковини народин саме святкувало жіноцтво Філадельфії. Короткий огляд піонерського осягу Н. Кобринської виголосила Євдокія Дичківна. Слідував нарис „Виборець“, присвячений Іванові Франкові, якого відчитав Володимир Блавацький із глибоким відчуттям.

РІЗДВЯНІ ПОСИЛКИ ВИЗНАЧНИМ ЖІНКАМ

Комітет „Мати й Дитина“ включив в акцію Різдва виголови також наших визначних жінок на скитальщині. Впродовж місяця листопада вислано харчеві пачки або грошові посилки нашим визначним артисткам Ганні Совачевій у Парижі і Наталі Дорошенко у Мюнхені та дітякам Ганні Чикаленко-Келлер у Тюбінгені і Юлії Зеленецькій у Йорданбаді. Частинно наспіли вже теплі подяки.

Українське Жіноче Допомогове Товариство в Монреалі відгукнулось на заклик комітету „Мати й Дитина“. Секретарка Т-ва п. К. Вепрук вислала на скитальщину 35 дол. з призначенням 7-ми визначним жінкам. Гроші переслано банком на відповідні адреси. Це мабуть найпростіша й дуже доцільна форма допомоги.

СПРАВЛЕННЯ ПОПРАВКИ В Ч. 12.

У дописі з Бронкс, Н. Й., ч. 12, ст. 22 зайшла прикра помилка у прізвисьці касієрки Йонанни Івусич, яку помилково названо Ксич.

ЕКЗЕКУТИВА І ДИРЕКЦІЯ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

пересилає всім членам, приятелям і прихильникам,
українському громадянству в ЗДА і цілому світі
найщиріші побажання з нагоди Різдва Христового
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Накриваємо стіл

Стіл — це осередок ідальні, Недаром кладуть його посередині, де він блищитиме й запрошує присісти. Це місце, де сходиться родина хочби раз у день уся разом та при милій гутірці покріплює себе Божими дарами. В теперішньому часі це єдина можливість зустрітися, провести кілька хвилин разом, відчутти себе. Бо кожен за своїм ділом проводить більшу частину дня чи ночі.

Тому не нехтуймо отим нашим осередком! Нехай він не буде в нас лише конечним підкладом до їдженя, де прихлупцем, на кінчику подаємо страву. Стіл — це не тільки осередок ідальні, це також осередок хати. Недаром старі, культурні народи придають такої ваги у порядкуванні стола й їжі.

Якої опіки вимагає стіл від господині? Свято чи будень — треба його прибрати. Часом скромно та чистенько, а часом розкішно та гоїно.

Перший крок це скатерть. Це немов сорочинка для стола. У свято біленька як сніг, часом прибрана розкішною вишивкою. У будень може бути колірова та чистенька й гарно виглядена. Уложена по середині стола, спадає з усіх боків однаково довжиною 7-10 інчів.

Нові часи вчать практично-сти. І в наших скатертях зайшли зміни. Тепер замість одної великої з'являється під кожною тарілкою мала, подовгувата, де саме змістяться накриття і прибори, себто тарілки, ніж, вилка й ложка, а вище скло. Цей спосіб накриття пробиває собі щораз б'льше дорогу. Має він не тільки практичне оправдання,

себто завдає менше прання й прасування. Але й дає новий естетичний ефект накритого стола. Столова плита політурованого дерева блищить у світлі переливами слів. На ньому білі скатертини, срібні свічники, ваза з квітами. Чи не гарний контраст?

Наші поступові господині впроваджують у себе також цю столову прикрасу, але не забувають додати до неї щось свого. І так наші „скатертини“ мають вузькі, вишивані обвідочки довкруги, або по коротшому боці. До цього доходить посередині стола доріжка, вишивана тим же взором. Там укладають декорацію стола (квіти, свічники), чи полумиски.

На будень можна дістати такі „скатертини“ з маси, що її стирається вогкою шматкою по живанні.

Коли вже лежить підклад — скатерть чи скатертини — уставляємо тарілки всі рівненько на призначені місця у відповідній віддалі від себе, не дальше як 2 інчі від краю стола. По лівому боці вилки, по правому ніж і ложки готові до вжитку (не вивернені). Вище тарілки сільничка (часто в декоративній формі), по правому боці чарки та по звичаю цієї країни (внаслідок клімату) келих або склянка на воду. По лівому боці попри вилки — серветка.

Накриття — готове. Залишається середина стола, де уставляємо вазу з квітами, відповідно до пори року. Звичайно добираємо колір квітів до обстановки — при темній білі й жовто-гарячі, при ясній червоної й сині. Квіти укладаємо зов-

Наша співробітниця Наталя Костецька, дипл. вчителька домашнього господарства, є авторкою куховарської книжки на англ. мові „Ukrainian Cook Book“, що саме вийшла з друку.

сім низенько, щоб особи, що сидять напроти себе, могли себе бачити. Замість квітів з'являються часто гарно уложені овочі. На Різдво внесуть запах у хату гілячки вічно-зелених чи шпилькових дерев враз із шишочками.

А що вже сказати про Різдвяний стіл? Не мріємо тільки про естетичний вигляд. Нами ворухить тужне бажання накрити стіл по давньому, пригадати собі все що памятаємо з дитинства, передати це враження дітям.

Широка біла скатерть. Нею прикриємо дрібку сінця посередині, яку ми добули з таким трудом ще восени від приятелів на фармі. А по середині замість квітів чи овочів на цьому горбику сіна пишатимуться дві плетені „штруцлі“ чи колачі, розкішно випечені, лискучі й пахучі. Обабіч них дві свічки в ліхтарях може й керамічних? Дальше миска з кутею й миска з узваром — необхідні страви Різдвяного стола. А біля кожного накриття зелена шпилькова галузка для запаху й прикраси

Наталя Костецька

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилаємо

Вельмидостойній Пані Олені Кисілевській, голові СФУЖО, Головні Управі і членкам Союзу Українок Америки, нашим приятелям і знайомим, як також усім покупцям які віднеслися з великим довірям до нашої фірми.

Дай Боже нам усім ще побачити свій Рідний Край

МАРІЯ ГОЛОВАТА І ДОЧКА ЛЮБА

329 Вест Джірд Ев.

Филаделфія, Па.

Пишне печиво

До більш вибагливого печива зачисляємо тісто французьке й птисьове. Воно вимагає вправи і більшого накладу праці, але дає в висліді делікатні печені вироби.

Французьке тісто

Для цього печива прикметне є листкування спеченого тіста. Відношення товщу до муки є 1:1 із малим додатком сирих яєць і рідини (сметани або вина). Техніка виконання зовсім інакша, як при інших т'стах, що ми їх обговорили в попередньому числі. Вимагає ем'лого тачання та печення у високій температурі добре вигрітої печі.

Приладжуємо два тіста — одне масляне, де входить увесь товщ і мала кількість муки, і друге, основне, де входить майже вся мука з додатком яєць чи рідини. Тачаючи ці тіста, накладаємо одне на друге. Тачання повторяємо три фази, а в міжчасі кладемо тісто, зложене учетверо, на лід, щоб остигло. В цей спосіб постають тонкі верстви мучні й масляні, а внаслідок того по спеченню тісто листкується.

Готове до спечення вироблене тісто остуджуємо знов на леді, а потім вставляємо до добре нагрітої печі при 450 ст. Тісто мусить у відповідному часі стягнутися і втягнути в себе товщ. Пізніше можна температуру печі трохи зменшити. Невдповідна температура впливає так, що товщ розтоплюється, витікає на боки, а верстви тіста склеюються.

Це тісто люксусове як з огляду на складники, так і на техніку виконання.

Птисьове тісто

Техніка приладжування не нагадує ніодної з дотепер згаданих. Підставою тіста є мука, розклеєна в рідині (вода або молоко). Муку всипається прямо на кипячу рідину з товщем, далі треба її добре вимішати і відпарувати на вогні, аж поки маса не зробиться густа й суцільна. Далі приходиться додати додаток яєць, які вбиваємо до маси в цілості. Знову треба все добре втерти.

Пекти у добре вигрітій печі, не відкриваючи печі підчас того, бо опадуть. Тісто сильно виростає підчас печення, а по спеченні всередині зовсім порожне. Тому ці т'сточка наповнюємо пізніше кремом.

Наталія Костецька.

Перед нашим дзеркалом

До ведення косметичного порадики ми притягнули нову силу, що поруч д-р Ол. Піснячевської з Парижа, відповідатиме на запити читачок та радитиме в сумнівах і зац'кавленнях. Це п. Євгенія Янківська з Торонто в Канаді. П. Янківська закінчила косметичні студії в Відні і там же відбула практику в віденських заведеннях. Пізніше перевела кілька курсів косметики для своїх посестер-сциталок, які були признані владою. В Канаді проживає вже три роки й увесь час працює над косметичними виробами. Рік тому урухомила виробню косметичних виробів у Торонто, у тісній співпраці з аптикаркою п. Сікевич-Мурай. Її косметичні вироби під назвою „Мона Ліза“ вже добре відомі українцям Канади.

Як робити дома парівку? Чи можна її стосувати при всякій шкірі та як часто?

Христя

До дво- або трілітрового горщика влити окропу. Добре додати сушеного листа з берези, або іншого зілля, що викликає спочення шкіри. Нахилити лице над парою, закриваючи голову і горщик щільно рушником. Парівка повинна тривати 5-8 хвилин.

Коли є в вас угри, стерти піг гарячим окладом, потім замкнути пори від-

КУРС НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА У ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ.

Відділ Союзу Українок „Доньки України“ у Форт Віліям, закінчив саме п'ятимісячний курс вишивання. На закінчення відбулася виставка вишиваних предметів та скромний вечір із програмою. Програму відкрила голова відділу п. Шиповик, дякуючи інструкторкам курсу пп. Дутці, Стасів, Вацик і Пресуньці. Слідував реферат п. Пачовської про різні роди українських стібів. П. Пачовська пояснила також різниці між типами народнього вбрання, що його виводили курсантки. П. Галя Підручна відчитала ще реферат про український килим.

Вечір закінчився чайним прийняттям у домі п. Стасів.

Курс вишивання входив у дворічний плян вивчення хрестикової вишивки, розписаний Централєю СУК у Канаді.

повідним середником, а накінець наложити дуже холодний оклад.

Парівку стосується при товстій шкірі й уграх двічі в місяць до 8 хвилин, при нормальній раз на місяць не довше, як 5 хвилин. При сухій шкірі не вказана зовсім.

Чи ляк шкодить на нігті? Мене лякають, що від ляку ніготь завмирає. Чи це правда?

Христя

Засадниче ні. Ніготь під ляком лише матовіє і по кількатижневому відпочинку відзискує назад свій полиск. В сьогоднішній косметичі є погляд, що ляку вживають не лише для елгантності, але щоб хоронити поверхню нігтя від задирань. Хвороби нігтів мають причину не в уживанні ляку (маю на думці ляк першої якості, купований у знаній, поважній фірмі), а якусь іншу причину й тоді треба порадитись фахового лікаря.

Є. Янківська

ПОДЯКА

Цим висказую щирю подяку всім учасникам і учасникам, що причинились своєю співпрацею до звеличання свята Наталії Кобринської. Особливе признання мушу висказати п. Вірі Шпаківській, п. Емілії Корнат з Нью Йорку, п. Інні Черняхівській та п. Зої Маркович.

Усім співробітницям та прихильницям Округної Ради США у Філадельфії шлю з нагоди Різдва Христового щире привітання, бажаю кріпких сил та многих літ для дальшої праці в рядах Союзу Українок Америки!

АННА СИВУЛЯК
голова Округної Ради США
у Філадельфії

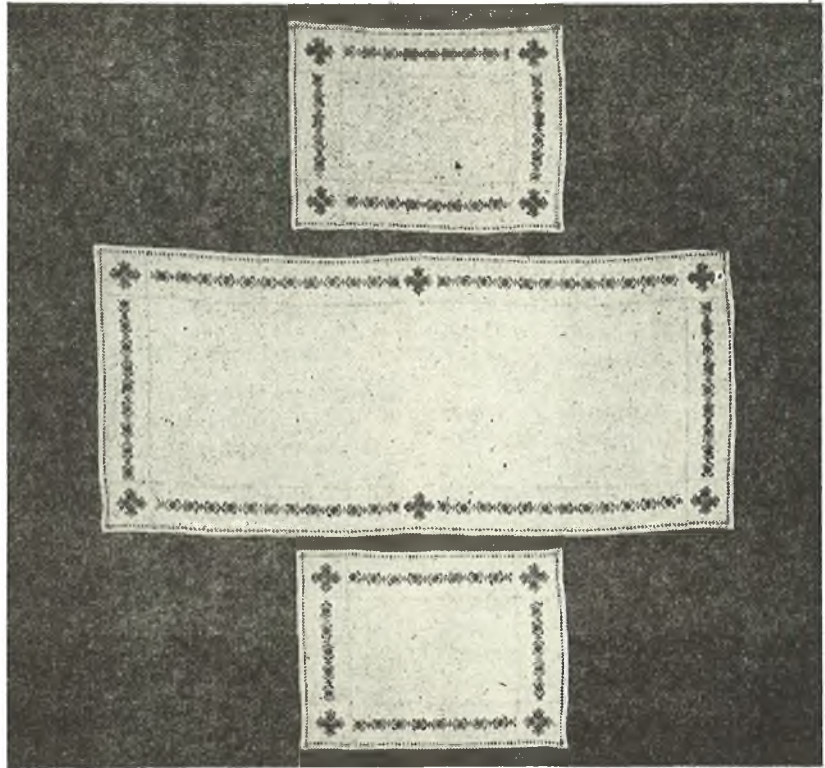
Українська вишивка

СУЧАСНА СКАТЕРТИНА

У статті „Накриваємо стіл“ зясувала Наталя Костецька (гл. ст. 11) новітні форми скатерті, що перемінилась у цілий ряд подовгуватих серветок та середушу доріжку. Ось зразок її, прикрашений вузькою вишивкою вздовж країв.

На світлині показане накриття на дві особи. Мала скатертину призначена під кожне накриття і повинна змістити на собі тарілки, прибори і скло. Велику доріжку простеляють по середині стіла, як підклад для квітів чи овочів. У міру потреби можна побільшувати кількість сервет на 4, 6 або 8 скатертин.

Вже вишов заходами СФУЖО 1. випуск матеріалів для дошкілля

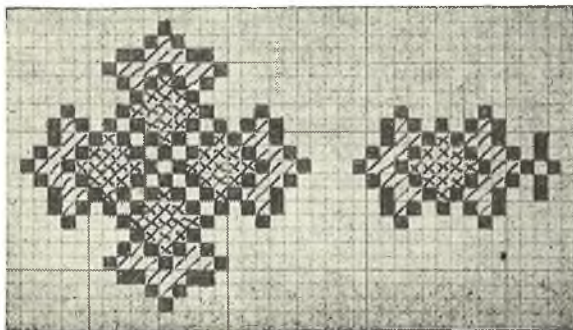
„ВЕСНА”

Вірші, оповідання, пісні, гри, забавки

Впорядкувала М. Юркевич

Ціна 50 ц.

Замовляти в Централі СУА

ВЗІР ДО СКАТЕРТИНИ

Скромний хрестиковий взірчик складається з чотирикутного мотиву й вузького лучення. Скупо розміщена вишивка є делікатною, мистецькою прикрасою.

Краски: ■ ■ чорна, хх хх червона, // // жовта. До вишивання вживати ниток Д. М. С. чорна ч. 310, червона ч. 498, жовта ч. 742.

Волова печеня дика

Потрібно:

- 2 ф. волового мяса (зразівки)
- 2 горнятка води
- ½ горнятка оцту
- 2 цибулі
- 2 лаврові листки
- зерна перцю
- 2 ложки муки
- 2 ложки товщу

Помити мясо. До води з оцтом (має бути квасна рідина) додати приправи, (цибулю, лаврові листки і перець) і заварити. Прохолодити і залити мясо в кам'яній або порцеляновій посудині. Залишити в холодному місці на три дні.

Розігріти товщ. Вийняти мясо з маринати, посолити, обсіпати мукою і вложити на гарячий товщ. Пекти впродовж пів год. на 400 ст. Коли прирум'яниться, підлити ½ горнятком маринати враз із приправами. Пекти впродовж 2 годин на 350 ст., поливаючи підливою. Перед подаванням процідити підливу через ситко.

Окрім дикої печені в природній підливі можна подавати її також у сметановій, додаючи ½ горнятка сметани до процідженої підливи і лишити, щоб раз закипіла.

Подавати з макараном і бурячками.

Зимна телятина

Потрібно:

- 2 ф. телятини
- закришка, як до росолу
- 1 ложечка соку з цитрини

До майонезу:

- 2 яйця
- 2 ложки соку з цитрини
- 3 ложки доброї столової оливої
- 4 сарделі або паста сарделева

Сполокати телятину, побити її на один пласт, скропити цитриною і тісно звинути. Обвинути її міцно грубою білою ниткою. Городину (петрушку, селеру, моркву, цибулю) заварити на посоленій воді, а коли закипить, вложити телятину.

Варити до м'якості, пробуючи вилкою. Коли м'яка, відставити, нехай прохолоне в тому смаку.

Одно яйце й один жовток, 2 ложки цитринового соку дати до горщика, розколоти добре колотушкою і варити на парі. Колотити весь час доки не згусне. Коли вже густе, вибрати й колотити далі доки не застигне. Можна поставити з горщиком у зимну воду, щоб скорше застигло. Коли застигне, посолити, додати дрібку цукру і сарделеву пасту або вичищені й посічені сарделі.

Зимну телятину, що лежала в леднику, покроїти в пластинки і мастити поміж пластинками частиною майонезу. Другою частиною прикрити зверху телятину, уложу на полумиску.

Завиванець із маком

Потрібно на розчин:

- 2 унції дріжджів (свіжих)
- 1 ложечка цукру
- 3 ложки муки

½ горнятка теплого молока

Потрібно до тіста:

- 5 жовтків
- 2 цілі яйця
- 4 ложки цукру
- 1 фунт муки
- ½ горнятка молока теплого
- сіль

¼ фунта масла шкірка з 1 цитрини

Потрібно до начинки:

- 1 фунт маку
- ½ фунт цукру шкірка цитринова
- 4 білки
- ¼ фунта родзинків

Розмішати все що належне до розчину і залишити в теплом місці. Втерти яйця з цукром, додати цитринову шкірку, тепле молоко, трошки соли і розчин та замісити тісто. Під кінець додати товщ. Місити 20-30 хвилин і залишити в теплом місці, щоб виростало удвоє.

Мак спарити гарячою водою, змолоти 2-3 рази на машинці, втерти у мисці з цукром, додати шкірки, білка, родзинків і вимішати. Залишити в теплом місці.

Тонко розтачати тісто у квадрат, розвести по ньому мак, звинути у валок. Виложити до

вимащеної форми і залишити в теплом місці, щоб виростало. Пекти у печі на 300 ст. впродовж 50-60 хвилин.

По спеченні легко виложити з форми і прикрити стирочкою.

Пончевий торт

Потрібно на коржі:

- 8 жовтків
- ½ ф. цукру
- сок із 1 цитрини
- 5 унцій муки
- 4 білка
- 1 ложка руму
- 1 ложечка порошку до печива

Потрібно на начинку:

- ½ ф. мідгалів
- ½ ф. цукру-мучки
- ¼ ф. солодкого масла
- сок із 1 цитрини
- 3 ложки руму

До скроплення коржів:

- ½ шлянки води
- 4 ложки руму
- 2 ложки цукру
- 1 ложка соку з цитрини

На склищю:

- 1 білок
- 1 ложка соку з цитрини
- 1 ложка руму
- 1 ф. цукру

Втерти жовтка з цукром, додаючи сок із цитрини. Білка вбити на тугий сніг, виложити на жовтка. Додати муку, рум, порошок до печива і легко вимішати. Виложити до помащеної тортівниці, висипаною мукою. Пекти у добре вигрітій печі на 300 ст. впродовж 45 хвилин. Коли прохолоне по спеченні, легко виложити з форми і перекроїти на два коржі.

Спарити мідгали і обібрати з лущинки. Підсушити їх (найкраще підготувати на кілька днів скорше і залишити у теплом місці, нехай підсохнуть) і змолоти. Розтерти масло, додати просіяний цукор-мучку, мідгали, сок із цитрини, рум і добре вимішати.

Скропити коржі приладженою рідиною. Переложити.

До білка додати просіяний цукор та дуже добре втерти. Додавати поступово рум і сок із цитрини. Помастити тонкою верствою торт зверху і боки і прибрати. Залишити в сухому місці, нехай просохне.

НАША КОЛЯДА

Засвітила зорі ніч різдвяна,
Батько ставлять свічку на столі,
А в очах у нас Земля кохана
І хатки в загаті на селі.

А у серці чарівливий спомин
Будить мрії тихі і ясні
Про Різдво далеко там, удома,
Про різдвяні радощі й пісні.

І колядка звідкись глухо грає,
Мов з-під вікон українських хат —
Може нас так Рідний Край вітає
З-за шпилів засніжених Карпат.

При ялинці із чужого лісу
Заспіваймо, діти, до ладу
І пішлим крізь зоряну завісу
В рідні землі рідну коляду.
Заспіваймо наше „Бог предвічний“,
Щоб почувли села і міста,
Що наш смуток, що наш жаль не вічний,
Що й нам Правда вродиться свята.

Р. Завадович.

ПЕРША ЗІРКА

Жалілася Нічці її донечка, Вечірня Зірка:

— Матусенько любо! Мої сестрички до самого ранку гуляють по небу в розкішному вбранні. А мені дозволено тільки звечора по рожевому сьйві пройтися, і вже в ліжечко кладуть.

А сльози кап-кап...

— Не плач, донечко! — відповіла Ніч-Мати. — Усяка зірочка має своє призначення: одні звечора світять, другі опівночі встають, а треті вдосвіта виходять на небо. Вони вказують людям пору, а мандрівникам шлях, щоб не блудили.

— А що я маю робити? Ніхто мною й полюбуватись не може — ще люди з вечірньою роботою не впораються, а мене вже немає! Даремна краса моя пишна!

— Жди Свят-Вечора! — сказала Нічка.

— Чи довго ждати?

— До завтра.

Лягла спати Вечірня Зірка, а разом з нею послули й малі діти.

А прокинувшись уранці, вони прибирали ялинку по своїх домах і не чулися як минуло полудне.

Радісно билися маленькі серденька.

Ще трішки, ще трішки, і настане та прекрасна хвилина, коли батьки внесуть дідух, а на ялинці засяють ясні свічки. І сяде вся сім'я до святої вечері, і заспіває колядок, і прийдуть царі з вертепом та козою, і буде так любо, так гарно на серці, як це буває тільки на Святий Вечір.

Але, чому на неї сьогодні так довго ждати?

Чому вечір так забарився?

Де перша зірка?

І тисячі русявих голівок вже на сторожі біля вікон. Тисячі дитячих оченят вдивляється в небо, де гасне сьйво дня. Тисячі усточок питають:

Де зірка? Де перша зірка?

Вечірня Зірка зрозуміла.

— Мене виглядають! Я маю їм принести велику радість. Як гарно!

І вона мерщій з'явилась на небі, вся румяна від гордоців.

Браз загомоніла земля дзвінкими голосочками:

Є! Перша зірка! Перша!

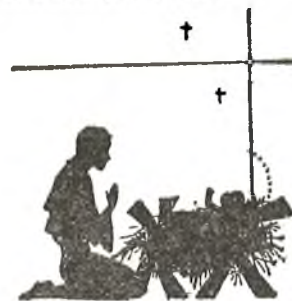
І був цей гомін, як гасло до великого свята. Сідали люди за столи під вишиваними скатертями.

ДОБРИЙ ВЕЧІР

Добрий вечір вам у дім,
Добрий вечір вам усім!
Всіх вітаєм, прославляєм
З нашим святом золотим.
Срібна зірка промениста
Сяє кожному із нас —
Хай же серце буде чисте
В цей святий різдвяний час.
Це до нас упала з неба
Срібна зірка різдвяна,
Щоб у нас засяла в серці
Радість тиха і ясна.
І кого вона торкнеться,
Той ввесь серцем розцвіте,
І для того усміхнеться
З неба сонце золоте.

Ніна Калюжна.

І дивились урочисто ліси і гори на осяяні міста і села.

Ніколи так гарно не світить Вечірня Зірка, як на Свят-Вечір. Вона присвічує добрим людям до спільної вечері. Чує як бажають собі щастя люди, як говорять тварини...

Вона вбирає в себе частину того дитячого щастя, що розцвітає під ялинкою, що бринить у колядці.

Бо Вечірня Зірочка теж дитина. А діти по всьому світі однакові.

Р. Завадович

ЗОЛОТЕ ПАВУТИННЯ

Це було давно, давно. Надходило Різдво. В великій ясній чистій кімнаті стояла ялинка. Це була дуже-дуже гарна ялинка. На ній були золоті дзвіночки срібні зірки і червоні цяцьки.

Діти не бачили ще тої ялинки, бо ще не прийшов час. Ще не засвітила різдвяна зірка. Але бачили її всі хатні звірятка. Бачив її кіт своїми зеленими очима і бачив її маленький котик своїми синіми очима, і бачив її песик карими очима.

Навіть маленька мпшка, що так боялася великого kota, вибігла на хвилинку зі своєї ноги, щоб поглянути на ялинку. Але був хтось, хто не міг бачити гарної ялинки. Це був малий сірий павук.

Бо павуки живуть у теплих куточках на темному горіщі й у темних куточках чистих льохів. І вони так само хотіли бачити ялинку, як і всі інші звірятка.

Але перед Різдвом кожна мама робить великі порядки, щоб усе було чисте й гарне. І мамина шітка пішла по кутках — шур шур — і всі павучки мусіли повітати.

І тому вони не могли бачити ялинки.

Але павуки люблять усе знати й усе бачити. Тому вони дуже зажурлися. Вони пішли до Ісуська й сказали:

“Ісуську, всі можуть подивитися на ялинку а пас викинули. І ми не можемо побачити ялинки!”

Жаль стало Ісусикові павучків, бо то були добрі павучки, і він казав: “Ви побачите ялинку”.

І на Свят Вечір рано, коли всі ще спали, він впустив всіх павучків до кімнати, де стояла ялинка.

І павучки тихесенько лізли зі всіх горіщ, і так тихесенько лізли зі всіх комор, і так вони тихесенько лізли зі всіх коридорів до теплої, ясної чистої кімнати, де стояла ялинка.

Був там і тато-павук, і мама павучиха, і маленькі, кругленькі павучки. І всі вони оглядали ялинку. Лазили вони вколо-вколо і дивились і дивились і дивились. І як вони дуже тішилися! Вони вилізли на ялинку і почали оглядати кожну цяцьку: і золотелькі дзвіночки, і срібні і малі світочки, і червоні цяцьки. Коли вони надивились, пішли щасливі назад.

А коли вони пішли, прийшов Ісусик і глянув на ялинку. І що ж він побачив. Ціла ялинка й усі цяцьки були вкриті павутинням.

Воно висало з малих, білих свічечок, і срібних зірок і золотих дзвіночків, і з зелених гілок ялинки.

Що робити? Ісусик знав, що жадна мама не любить павутиння й ніколи не хоче, щоб воно було на ялинці. І тоді Ісусик діткнувся павутиння на ялинці і воно перемінилося в золото.

І коли засяла перша зірка, повно маленьких діточок вбігло до ясної кімнати, кже ж вони здивувалися, коли побачили, що вся ялинка обвішена золотими ниточками.

Від того часу на різдвяних ялинках є все золоте павутиння.

Переповіла Ївга ЩУГАЙ.

РІЗДВО В ЛІСІ

У гайку, де колись росли опеньки, жили зайчики с'ренькі. Шубка на них тепла і пухка, хвостик схожий на мяча, вушка стирчать, очка блищать, було всіх зайчиків п'ять.

Як прийшли Різдвяні Свята, заметушилася хата. Тут зайчиха порядкує, заяць на дворі майструє, а маленькі зайченята обступили маму й тата, подають і помагають, як уміють і як знають.

Вже до Свят усе готове — печиво пухке, чудове. З маком жовті колачі і великі і малі. Коржики і завиванці, що пекла зайчиха вранці.

Чобіток нових по парі, заяць притаскав у дарі. П'ять новеньких кожушків, він один пошити вспів. Хатка (хоч уже валиться) чистотою аж блищиться...

— Ну, святкуймо! — каже мати. — Вже пора колядувати!

Обізвалась Сіра Спинка (наймолодша в них дитинка):

— Мамо! Мамо! Де ж ялинка? Каже мати:

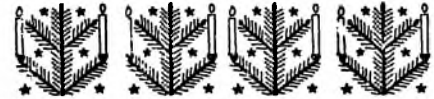
— Ну, давайте, подождімо, Куцика у яр пішлимо, він прудкий, то ж за хвилинку, принесе з яру ялинку.

Скочив зайчик по долині,

ШЕВЧИК

Цок-цок! Молоток!
Розірвався чобіток.
Гуляти ходили,
Підківку згубили,
А шевчик те знає,
Чобітка зладнає,
На те й молоток!
Цоки-цоки-цок!

К. П.

низько поклонивсь ялинці, і сюди і туди, каже нищечком:

— Ходи! Ой, ходи мерщій до нас, Різдвяний звеселиш час!

Та ялинка не схотіла, вся інеєм заблистіла, золотими зірочками, кришталевиими свічками і сказала на біду: „Не піду“...

Куцик, як прибіг до хати, став рідні оповідати, як в яру, ген, аж у долині, в'н кланявся там ялинці, як вона ціла блистіла, срібна, пестра, гарна, біла. Крашої нема у снах, ні в ліску ні по хатках.

Заметушилася хата. Заяць розвалив загату, вхопив швидко чобітки і новенькі кожушки, а зайчиха завиванці, що пекла учора вранці і коржі, тай паляниці поздіймала зо стільниці.

Зайченята не помало позбірали, що попало і швиденько по сніжку, скоком-боком, до ярку. Все склали у стіп ялинки, не марнують ні хвилинки.

Заяць вже буде хату, направляє там загату, а зайчиха у куті сипле маку до куті, дїпить пироги з капусти, на олій кидає хрусти.

А маленькі зайченята обступили маму й тата. Веселенькі, не дармують, на весь голос колядують...

А ялинка вся блищить, від інею аж іскриться.

Гомін лісом покотився — „Бог предвічний народився!“

Іванна Савицька

WELCOME

In introducing **Miss Eleanora Kulchycky** the new Junior Editor of **OUR LIFE**, we bid her a hearty welcome.

Miss Kulchycky born and educated in Philadelphia, is the daughter of Mr. and Mrs. Emil

Eleanora Kulchycky

Kulchycky. She attended the University of Pennsylvania, where she majored in music in the School of Education, and is now studying Political Science and Journalism.

Eleanora is an accomplished cellist and has many concert appearances to her credit.

Our Junior Editor is most anxious to hear from our Junior Leaguers, who desire to write articles, or to contribute in some way to the furtherance of Ukrainian culture and education. Please note the address: 2231 Fairmount Ave., Phila. 30, Pa., and write to her at your earliest opportunity.

Mrs. Helen F. D. Lototsky,
President.

CHRISTMAS—1952

"The cold" war progresses — but the trucks enter the cities with loads of Christmas trees. The terror of the atom bomb looms large — but Christmas carols are sung on the radio. Department stores vie with one another in "selling Christmas"—and children prepare Christmas programs in the schools.

Two thousand years is a long time.

In this age of paradox and complexity, values are transitory, unstable, unclear, and subject to many and vicious attacks. The man who looks for an answer to the huge question mark of today is subject to disillusion and frustration. Ideological warfare, commercial-industrial societies, accelerated tempos of living, and all the concomitants of 20th century culture make it difficult for one to perceive and hold lasting, satisfying values.

Men, they say, are groping, searching for answers to problems more difficult and more complex than ever before. The momentous scope of these problems precludes the possibility of their solution. Men, they say, will not find the way of peace, of good will, of harmony . . . Wait! Those terms are familiar, those concepts are not new—

Two thousand years is a long time.

But if we clear away the turmoil and clutter and noise of the guns and the machines and the

cash-registers, if we turn off the loud-speakers and listen to our hearts, if we close our eyes to the newspapers and look within ourselves we find the answer waiting for us. We find the peace, the harmony, the fulfillment when we remember the figure of the Christ and the immensity of the Word.

The shining clarity of the God-man's philosophy blazes down through the milleniae — still meaningful, still inspiring, still beautiful for all those who would hear and see.

*Ye who have ears and hear not.
Ye who have eyes and see not.*

The answer is there, the word is there—Love. If we had love there would be no war front. The political ideologies would not be in conflict if they were based on love. If you replaced the fear in the hearts of men there would be no atom bomb. The figure of Christ is a symbol of an all-consuming, immeasurable love.

As the Rizdvo Christove draws near, and we think of the gifts, the shopping, the cards, the parties, and the decorations, as we plan our busy schedules, we must remember that the greatest gift is love, that our greatest acts are those conceived in love, that there is an answer for the despair and misery of our times. The answer has been with us for twenty hundred years, it is still with us if we want it.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Нашим Клієнтам і Прихильникам

б а ж а є

MICHAEL DARMOPRAY

Real Estate and Insurance

809 NORTH FRANKLIN STREET

Philadelphia 23, Pa.

Tel.: MA 7-3151

Costumes presented to the International Institute of Detroit, Mich., by the United Ukrainian Women's Organization. Photographed: Pauline Gugelyk, Empress of Detroit's 250th Birthday and Norman Nebozenko.

CHRISTMAS CAROLS

The Ukrainian Christmas carols, having come directly from the folk—the people of the land, are symbolic of the temperament and soul of the Ukrainians. In these songs we find all the various emotions with which the Ukrainian views his religious experience. We can hear expressed in the “Kolyada” feelings of awe, hope, joy, and faith. They are

feelings which are basic and profound, hence the carols are simple but unusually moving. And it is no accident that we have no Christmas songs which are of a frivolous, gleeful nature.

The Ukrainian looks upon the birth of Christ as a wonder, a miracle, a solemn and mysterious event and he sings a melody of a dark and sonorous mood such as we find in “Boh predvichni” or

DEAR JUNIOR LEAGUE MEMBERS

I am very happy to have been appointed editor of the English section of your magazine. Here's where I let myself in for a lot of work but very pleasant work. I feel that my job should be a real editorial job—one which requires me to print all the material which you send in or which you request to have printed. This is your page—your magazine. What you want printed here should appear here.

Do you want a sounding board for your opinions on Ukrainian women in America? Want to let all the Branches know what you have accomplished? Want to comment on SUA policies or functions? Do you have a great idea for raising funds? How about news on what your members have accomplished in the business or professional world? How about a decorating idea or a new game to keep the tots busy on rainy days? If you have a problem which you think other young Ukrainian women might have in common with you why not share your ideas on solving it?

Just write it all down, send it in, and we'll print it.

I hope I'll be snowed under with all kinds of mail.

I'm asking for it, and the rest is up to you. This is YOUR page!

Sincerely,

Eleanora Kulchycky.

“Nova radist stala.” When he pictures the surrounding circumstances of the first Christmas, and thinks of the scene in the manger his mood becomes tender and gentle and he sings the lyrical “Na nebi zirka.” Then again the hope and promise inherent in the coming of Christ find expression in the surging, rising choruses of “Nebo i zemlya.”

The Ukrainian, finding in song the most satisfying and spontaneous medium of expression of irrepressible emotions, has given the world beautiful music, which reflects in its minor resonant phrases what Christmas means to him.

С Ф У Ж О

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

З Різдвом Христовим – з щасливим Новим Роком!

Провід Світової Федерації Українських Жіночих Організацій пересилає з нагоди Різдва Христового й Нового Року найкращі побажання всего добра всім об'єднаним у Федерації центральним й організаціям які співпрацюють із нею.

Вітаємо Союз Українок Америки й Український Золотий Хрест в Америці, вітаємо Організацію Українок Канади, вітаємо злучені з нами європейські жіночі організації Бельгії, Німеччини, Великої Британії. Сердечний привіт усім п'ятьом аргентинським жіночим організаціям, а в першу чергу Союзу Українок Аргентини, пересилаємо привіт й щире "Помагай Бог" піонеркам жіночого руху Об'єднання Українських Жінок у Венесуелі та новоствореному а вже гарно приюченому Союзові Українок далекої Австралії. Нехай Вам всім Бог помагає й щастить у праці в тому новому може найважливішому в історії України році!

Рівно сердечно вітаємо й кличемо "Христос Родився" тим всім українським жіночим організаціям, які є з нами в тісному контакті й яких сподіємося в недовзі повітати в своїх членах: Лігу Українських Католицьких Жінок та Союз Українок Канади, Секції Українських Жінок у Бразилії й тих усіх, що памятаючи на велику відповідальність української жінки й матері, контактуються

з нами з метою створення хочби невеликого жіночого гурта й започаткування громадської праці.

Складаємо сердечні бажання й щиро подяку всім нашим невисипущим співробітницям у Філадельфії, а також інших дальших місцях, які мимо важкої зарібкової праці знаходять час для безкорисної праці в користь Федерації!

Вітаючи з Різдвом теж усю українську громаду, розпорошену по цілому вільному світі, звиваємо її, щоб лучилися враз з нами й линули думками й молитвами на наші Рідні Землі, до наших сестер, матерей, українських діток, позбавлених ворогом того великого щастя святкувати Різдво Христове й Новий Рік так радісно, явно й славно, як це від соток літ святкував наш нарід.

Нехай Господь благословить їх труди, нехай увіллє в серця наших гноблених, але незломаних братів, сестер віру в поміч Божу й непохитну надію, що Бог дозволить найближчі свята й другий Новий Рік святкувати вже вольними у вольній Соборній Українській Державі.

Олена Кислевська

Голова Світової Федерації
Укр. Жіночих Організацій

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

МАРІЯ НАСЕВИЧ

І МИХАЙЛО Е. НАСЕВИЧ З ДРУЖИНОЮ

Сеніорці українського жіночого руху п. Олені Кислевській, усім співробітницям з Управи СФУЖО, українським жіночим організаціям у світі, членкам Екзекутиви Союзу Українок Америки, Управам Відділів США та всім українсько-американським організаціям з нагоди Різдва Христового бажаю всего добра.

Олена Лотоцька
містоголова СФУЖО

Нашій невтомній голові, щиро любленій п. Олені Кислевській, всім, що репрезентують у СФУЖО українське жіноцтво, Управі Комітету Українок Канади, Управі Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб, подвижниці нашої культури в Канаді п. Тетяні Кошиць, Управам Відділів Організації Українок Канади ім. О. Басараб та всім канадійсько-українським організаціям шлю радісне

„Христос Раждається“!

Євгенія Ситник
містоголова СФУЖО

З Різдвяними Святами вітаю нашу дорогу голову, провідницю українського жіноцтва п. Олену Кислевську, всіх співробітниць із Управи СФУЖО, всі жіночі центральні, членів СФУЖО, а зокрема Управу Об'єднання Українських Жінок Англії, Німеччини та Бельгії, дорогу нашу п. Отаманову Ольгу Петлюру, Управу Союзу Українок Франції та Т-во Православних Жінок у Парижі, як і всі українські організації в Європі.

Зінаїда Витязь
містоголова СФУЖО

Щирий Різдвяний привіт із далекої Аргентини шлю нашій невтомній голові п. Олені Кислевській, усім членам Управи СФУЖО, жіночим організаціям, членам СФУЖО, зокрема Союзові Українок Аргентини та Об'єднанню Українських Жінок у Венесуелі, а також. Жіночій Секції. Т-ва „Відродження і Жіночій Секції „Просвіти“ в Аргентині, Жіночим Секціям Хліборобсько-Освітнього Союзу і Жіночій Секції Т-ва Прихильників Української Культури в Бразилії, як і всім українським організаціям у Південній Америці.

Ніна Онацька
містоголова СФУЖО

Провідниці українського жіноцтва п. Олені Кислевській, співробітницям із Управи СФУЖО, українським жіночим організаціям у світі, Управі Союзу Українок Австралії, Стейтовим Управам, Управам Кружків і членкам Союзу Українок Австралії, Жіночим Пластовим Куренням, українським організаціям в Австралії з нагоди Різдва Христового бажаю успіхів у громадській праці та скорого повороту на вільну Батьківщину. Ірина Пеленська містоголова СФУЖО

ДО ВИХОВНИХ РЕФЕРЕНТОК НАШИХ ЦЕНТРАЛЬ

Нещодавно розіслали ми анкетний листок із запитом про виховні заходи вашої країни. Добуті інформації допоможуть нам розглянутись у тому, що вже зроблено та піддержати завдання матері у спільному виховному зусиллі. Тому прохаємо виховних референток приступити негайно до збирання інформації та докладного вповнення анкетних листків.

За Виховну Комісію СФУЖО:
Надія Ішук, голова
Тетяна Гаращенко, секр.

Центрاليا української жіночої організації в Бельгії сердечно вітає зі святом Різдва Христового і Новим Роком усіх своїх членок з їхніми родинами, що покинули Європу. Гаряче бажаємо всім якнайскорше зустрітись на рідній землі, щоб працювати ще краще, ще дружніше!

З. Витязь, І. Петрів, А. Худа,
В. Михайлів, Н. Пришляк.

ЖІНОЦТВО ВЕНЕЗУЕЛІ ПОЖВАВИЛО ПРАЦЮ

Вже більше двох літ діє в Каракасі Об'єднання Українських Жінок при Українській Громаді. Скупчення українців у Венезуелі невелике, але рухливе. Не зважаючи на труднощі в початках, а потім в часі налагодженої праці (гром. розбиття), Українська Громада починає розробляти намічений план.

Найбільшою перешкодою був брак приміщення. Тому все українське громадянство Венезуелі змагало до придбання власного дому. Жіноцтво стало теж до цього змагання і причинилося доходом із своїх імпрез до будови. Врешті дім уже станув, хоч ще не зовсім викінчений. Та вже є великою полешкою у можливостях сходи чи вистав.

Вся увага ОУЖ звернена на збереження нашої дітвори. В тій цілі влаш-

„Перший день вистави“ Різдяного Базару в Парижі (гл. ст. 5) приніс нам загальний настрій. А ось розгляньмо підсумки цього виступу, що його започаткувала Світова Федерація Українських Жіночих Організацій.

Діловий Комітет для влаштування виставки постав за почином містоголови СФУЖО п. інж. З. Витязь. Почесною головою Комітету йменовано п. Отаманову Ольгу Петлюру, яка не відмовила своєї ласкавої спілки цьому починові. З її щасливої руки та завдяки вмільй енергії п. З. Витязь вдалось об'єднати жіночі організації Парижа для цього завдання. У Діловому Комітеті знайшлися представниці Союзу Українок Франції (пп. Голіян, Сапрун, Винників, Колянківська, Яшків, Матла, Зінькевич) та Т-ва Православних Жінок (п. Солонар). Цей жіночий гурт зігрався вже в праці й сміливо розвивається в напрямку репрезентації нашого імені на чужині. Париж — це великий міжнародний центр і такого діяння конечно вимагає.

Різдяний Базар це не тільки нагода закупу Різдяного дарунку для заможного парижанина. Це зустріч паризької еліти, це велика товариська подія в Різдяному сезоні. На базарі змагаються з собою мистецькі виробы — тканини Греції, порцеляна Данії й мереживо Бельгії. Яка чудова нагода здобути місце й перевагу для нашої вишивки! Ось вікно у світ, стежка для її успіху!

Так воно й поступало рік за роком. Коли ще діяли майстерні на скитальщині й звідтіля наспівали високоякісні вишивки, коли ще була наша громада в Бельгії нерозпорощена, тоді

товано ряд дитячих імпрез свято св. Миколая, Діда Мороза, свячене для дітей та свято матері для їхніх матерей. Інструкторка дітей п. Ірина Небола вложила багато праці в підготовку цих виступів, що їх батьки як слід оцінили. Тепер підготовляється доповнююча школа для шкільних дітей, що збирала б їх у суботу і подавала б науку письма, і співу. Плянується теж створення дитячого садку, що гуртував би найменших. Коло створення його заходиться відома діячка дошкілля п. Стефанія Филипович, що напевне здійснить незабаром цей свій намір.

ОУЖ готується тепер до свята Наталії Кобринської. На грудень м. р. заповіджено загальні збори товариства, що принесуть напевне ще більше пожвавлення праці.

ПІСЛЯ РІЗДВЯНОГО БАЗАРУ

наші експонати здобували признання й перевагу. Пам'ятаємо, як у 1949 р. дружина міністра Бідо закупила настільник, висказуючи своє захоплення. Тепер це вже нелегко дається. Українська спільнота в Європі змаїла, майстерень немає. Збірка, переведена СФУЖО в ЗДА й Канаді, дала малий успіх. Отже прийшлося Комітетові з трудом підтягати експонати до попереднього рівня, щоби встоятись на цій платформі.

Та перебіг виставки і зустріч із публікою, дали певні підсумки, що їх дуже вміло підхопив Діловий Комітет у своєму комунікаті.

У цій міжнародній імпрузі українки займають уже певне, неоспорене місце. Вони вже придбали гарячих друзів, що їх широкі вітають і піддержують у таких починах. Вироби нашого народнього мистецтва увійшли вже в ужиток товариської еліти, за ними шукають, їх уже вміють відрізнити від інших. Українське печиво розходиться вмиль, де тільки появиться і свідчить про багатство нашої землі та її побуту.

Подібних виставок і продажей влаштуємо багато. Та Різдяний базар у Парижі це передова свійка в цій роботі, це здобування входу у великий світ смаку і впливу. Тому бачна увага! Слід напружити в майбутньому всі сили, підтягнути всі спромози, щоби ця дорога приносила той самий успіх, що й до тепер.

Л. Б.

ЗБІРКА ВИШИВОК ДЛЯ БАЗАРУ В ПАРИЖІ

Збірка вишивок, яку розписало СФУЖО в ЗДА й Канаді кілька місяців тому, дала певну кількість вишивок, що допомогла піддержати рівень виставки. Діловий Комітет виставки широкі дякує всім жертвенним установам і одиницям та подає нижче список їх.

Збірка в ЗДА:

Союз Українок, Америки — 6 серветок;

Кооп. „Базар“, Філадельфія — 2 настільники, 5 дерев'яних ножиць;

Стефанія Пушкар, Філадельфія — 4 серветки;

Марія Біляк, Філадельфія — 1 доріжка з 4 серветками;

Лідія Бурачинська, Філадельфія — 5 альбомів, 20 карток.

Збірка в Канаді: По 1 серветці дали:

Юлія Кришталська, Ярослава Зубалева, Іванна Валерова, Олена Веселовська — всі з Судбури.

Дальшого списку збірки в Канаді ще очікуємо.

Вісті з Централі С У А

В половині грудня прибув до Філадельфії представник УНРади і міністер закордонних справ д-р Степан Витвицький. Навязуючи взаємини з українсько-американськими установами, зложив візиту Централі Союзу Українок Америки. Голова ВУА п. Олена Лотоцька привітала високого гостя й поінформувала його коротко про стан організації. Представник нашого політичного центру виявив зацікавлення цією ділянкою нашого життя. Після короткої та дружньої гутірки д-р Витвицький залишив домівку, висказавши своє признание для її естетичного, хоч ділового вигляду.

*

Організаційна, безпереривна поїздка-відвідини Відділів Голови С У А, зачнеться в другій половині січня, 1952. Порядок поїздки буде поданий в обіжнику. Просимо Уряд Відділів доложити старань щоб на ці організаційні збори запросити якнайширший круг українського жіноцтва. Поданого в обіжнику порядку треба буде точно придержуватись, бо навіть найменша зміна потягає за собою багато комплікацій.

*

Від січня 1952 передплата журналу Нашого Життя виносить в Америці 2.50 дол. річно, 1.50 дол. піврічно; в Канаді і заграницею 3 дол. річно, 1.75 піврічно.

Зміни адрес мусять присилати передплатниці залучуючи 10 ц. (можна в марках). Числа Нашого Життя які вертаються назад а за які доплачуємо ще пошти не будемо другий раз посилати.

Замовляйте річну передплату

Нашого Життя як Різдвяний дарунок. Святочні побажання від Вас будуть залучені адресатці.

Найщиріші побажання успіху в праці засилаємо новим і перевибраним урядничкам Відділів С У А.

Прохаємо членок, які не складають річників "Нашого Життя", надіслати нам початкові числа 1951, бо ці бракують нам для скомплетування річників.

Хто прислав тільки 2 дол. на передплату 1952 р., може доповнити належність, надсилаючи в листі 50 ц. поштовими значками.

Всіх дописувачок, що надсилають дописи прохаємо подавати прізвища точно й виразно, найкраще друківаними буквами. Нечитко написані прізвища спричинюють нам багато клопотів. Тоді оминемо пізніших поправок та непорозумінь.

Екзекутива С У А

НОВІ КНИЖКИ

Віталій Волков: Загадковий перстень. Збірка оповідань. Видавництво „Америка“, Філадельфія, 1951.

Р. Завадович: Переполох. Видавництво „Нашим Дітям“, Об'єднання Працівників Дитячої Літератури. Бібліотека „Евшан-Зілля“ Джерзи Сіті, 1951.

Ярослав Рудницький: Канадійські місцеві назви українського походження. — Накладом Українського Народного Дому в Вінніпегу. Вінніпег 1951. Українська Вільна Академія Наук. Серія: Народознавство ч. 2.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

від 15. листопада до 15. грудня, 1951

Річна вкладка й організ. фонд:
Відділ 20, Філадельфія, Па. 20.00 5.00
Відділ 57, Ютика, Н. Й.

вступне 1952 20.00 5.00
9 Милвилл, Н. Дж. 5.00

Фонд Централі С У А:
Відділ 21 Бруклін, Н. Й. 10.00
42 Філадельфія, Па. 50.00
48 Філадельфія, Па. 8.00

Пресовий фонд „Нашого Життя“:
Відділ 48 Філадельфія, Па. 25.00
Катерина Коцюбинська, Філа. 1.00
Т. Стельмах, Гемтремк, Миш. 1.00

На вкладку до СФУЖО:
Відділ 21, Бруклін, Н. Й. 11.45

Фонд будови дому С У А:
Відділ 20, Філадельфія 10.00
9 Милвилл, Н. Дж. 3.00

Фонд „Мати й Дитина“:
Відділ 9 Милвилл, Н. Дж. 13.40
62 Сан Франціско, Кал. 31.00

3 полякою

Стефанія Пушкар, фін. секр.
Марія Бабяк, касієрка.

ДВІ НАГОРОДИ

Друга кампанія за новими передплатами для журналу Наше Життя закінчена з груднем 1951. Вона була вельми успішна і ми дякуємо всім, що до неї причинилися. З радістю проголошуємо 2 нагороди які одержали:

пані ТЕОДОЗІЯ СТЕЛЬМАХ, з Гемтремк, Міш ПЕРШУ НАГОРОДУ ЗА 51 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТ, яка одержить керамічну лампу;

пані САВЕЛЯ СТЕЧИШИН, Саскатун, Саск., Канада, ДРУГУ НАГОРОДУ ЗА 26 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТ, яка одержить керамічну ікону, або вишивану лоріжку.

Просимо шановних передплатниць і прихильників „Нашого Життя“ і на дальше поширювати наш журнал, щоб він мав можливість ставати щораз краший для Вашої приємності і розваги.

Адміністрація „Н. Ж.“

НАКАЗ ХВИЛИНИ

Статтю голови СФУЖО п. Олени Кисілевської під повищим наголовком із ч. 7 „Н. Ж.“ переддрукував часопис „Наш Клич“ в Аргентині, підчеркнувши її актуальність.

Phone: WA 2-1198

PI 5-3090

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
своім покупцям і прихильникам бажає

ПАВЛО ПАНАМАРЕНКО, властитель

PURITY BOTTLING WORKS

430 Olive Street, Philadelphia, Penna.

виробляє різного роду соду а спеціально
соду марки "BUILD-UP"

НЮ ЙОРК, Н. Й.

В роковини 30-літнього ювілею Української Жіночої Громади, 1 Відділу Союзу Українок Америки.

Промова п. Стефи Абрагамовської-Грицько

Перша, що дала заохоту до заложення Української Жіночої Громади, була п. Марія Скубова. За її ініціативою 4. грудня 1921 р. відбулись організаційні збори.. До її приватного мешкання прибуло 30 жінок, які взяли участь у тих зборах. П. Скубова, бувша сестра Червоного Хреста Української Армії, розповіла присутнім про важке положення на наших землях, що й заохотило зібраних до створення якоїсь організації, що помагала б нашим інвалідам.

У тім дні постала Українська Жіноча Громада в Нью Йорку. До її уряду входили, пані Марія Скубова, председателька, Олена Кречківська, містопредсідателька, Анна Кушнір, секретарка, Катерина Гупалова, касієрка.

Українська Жіноча Громада помагала нашим членам, військовикам та студентам, які були на вигнанні по інших країнах. Але найбільшу поміч дала інвалідам українських армій в роках між 1923 до 1926.

1923 році п. Скубова виїхала з Нью Йорку і містопредсідниця, Стефа Абрагамовська перебрала уряд. Хоча в часах добробуту в Америці було легше дістати членкинь до товариства, але українське жіноцтво не хотіло розуміти організаційної цілі, а тільки малий гурток жіноцтва

вступив у члени, щоб даючи різного роду аматорські вистави чи продаючи квіти, що було головним прибутком товариства на допомогу вазням та іншим потребуючим нашим за морем.

Українська Жіноча Громада була першою, що пішла з колядою по домах. Ходили по сутеринах і аж на 4-тий чи 5-тий поверх, але не чулось втоми, бачучи щирість та прихильність нашого громадянства.

У. Ж. Г. була також першою, що переводила збірки по залах та продавала квіти коло церков, а прибуток з них віддавано на допомогу краєві. Коли появились жінки в народному строю з квітами, то всі вже знали, на яку це було ціль і хто тим займався.

Залю замовлялося в Народному Домі на цілий сезон. Рік 1924 відзначився тим, що дано 9 вистав та відбулося протестаційне віче у справі замордування Ольги Бесараб в польській тюрмі у Львові. На вічу промовляли не тільки українські бесідниці, але також американські з різних товариств. Це віче відбулося 6. квітня 1924 р. Тогож року вибрано чартер товариства під назвою „Українське Жіноче Товариство Опіки над Інвалідами“. В 1925 управа Ж. Г. одержала листа зо Львова від Союзу Українок з проханням помогти їм фінансово у висилці делегатки до Вашингтону на Жіночий Конгрес Міжнародної Жіночої Ради. Хоча гроші були вислані на виїзд делегатки, але вона не прибула бо польська влада не дала їй візи на виїзд. Натомість на той конгрес прибула пані

Ганна Чикаленко-Келлер від українок емігранток в Європі, з повновластями заступати всі українські жіночі організації з Європи на конгресі разом із представницями Америки й Канади. По конгресі разом пані Чикаленко прибула до Нью Йорку, де взяла участь у зборах Жіночої Громади. Вона не могла нахвалитися, що така мала горстка жінок піднялась такої ідейної цілі і працює з такою завзятістю. Одним недомоганням було, як пані Чикаленко запитала, що це за мала група жінок, й казала чи не далось б зорганізувати більше жінок в якусь більшу організацію.

За ініціативою У. Ж. Громади скликано 5. квітня 1925 ширші наради в яких взяли участь також тодішні українські жіночі товариства міста Нью Йорку й околиці, що їх управа У. Ж. Г. запросила. На тих нарадах постановлено заснувати більшу жіночу організацію на зразок краєвої і названо Союз Українок Америки, яку то назву піддала председателька У. Ж. Г., Стефа Абрагамовська. Від того часу Українська Жіноча Громада стає першим відділом СУА. У двох наступних роках, 1926 і 1927, председателькою далше була Стефа Абрагамовська. На 1928 рік вибрано председателькою п. Пелагію Дембіцьку, котра ті всі роки секретарювала та утримувала звязки з ріжними організаціями в краю чим багато прислужилась У. Ж. Г. В 1929 р. знову вибрано Стефу Абрагамовську. Того року відвідала У. Ж. Г. сенаторка О. Кисілевська, редакторка „Жіночої Долі“ в Коломії. Вона вернувшись до краю, помістила в Жіночій Долі обширний звіт з діяльності У. Ж. Г., першого відділу СУА. В наступному році знову була председателькою Стефа Абрагамовська. Настали тяжкі роки в Америці, це були часи кризи.

Переглядаючи записки У. Ж. Г. 1 відділу СУА, бачимо роки добробуту й тяжкого безробіття, роки розвою і занепаду. З краю надходили сумні вістки про польське знуцання над україн-

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

своїм клієнтам бажає фірма

RONACH REALTY CO., Ins.

932 N. Franklin Street

Philadelphia 23, Pa.

Tel.: MArket 7-1392

ським народом. Якраз тоді з краю вернулася п. Скубова. Тоді У Ж. Г. запросила її на свої збори, де вона згодилась бути председателюю на 1931. В тім році відсвятковано 10-літній ювілей товариства та видано альманах У Ж. Г. В роках 1932 і 1933 председателюю товариства була пані Антонина Лятопецька. Роки 1934 аж по 1940, були роками великого безробіття в Америці. В товаристві залишилося всього чотири членкині котрі були все діяльними в товаристві і ті лишилися донині. Їм треба було складатися на річну вкладку до СУА, щоб задержати імя товариства. Тут хочу підкреслити тих жінок, які вміли видержати та піддержати У Ж. Громаду 1 відділ СУА в Нью Йорку є п. п. Пелагія Дерех, Марія Возняк-Чарнецька, Катерина Дроздик і Стефа Абрагамовська-Грицко.

В 1941 році вибрано председателюю п. Катерину Дроздик, яка була аж до 1943 року. Це роки II. світової війни в яких минула економічна криза Америки. Люди почувалися свобідніше фінансово. Число членкинь збільшилось. В 1943 і 1944 председателюю була пані Клявдія Олесницька.

Від 1945 аж по нинішній день председателюю є пані Катерина Пелешок. І так як колись У Ж. Г. брала під опіку інвалідів українських армій, так із 1945 року аж по нинішній день 1 відділ СУА бере велику участь в перепроваджуванні наших скитальців до Америки. Тисячі наших новоприбулих знають паню Пелешок як ту високу паню енергійну та добру, яка їх стрічає при кораблі. І так як в початках У. Ж. Г. посилала великі скрині убрань, ліки та гроші нашим інвалідам, в'язням, сиротам та іншим до краю, так від 1945 року аж по нині послалось та посилається пачки з харчами, вбранням та ліками нашим скитальцям до таборів в Німеччині та Австрії.

В початках У. Ж. Г. була членом Товариства Опіки Інвалідів у Львові, Товариства імени Шевченка, „Просвіти“, українського банку „Дністер“, „Рідної Школи та інших товариств. Так і нині за енергійним проводом пані Пелешок 1 відділ СУА належить

до ЗУАДК, до Конгресового Комітету, Обєднаних Організацій м. Нью Йорку та бере чинну участь в народних святах і маніфестаціях. За председательства пані Пелешок перестано вживати назви У Ж. Г., як було попередньо, а вживається назви Відділ СУА. Нині можемо похвалитись тим, що товариство збільшилось новоприбулими членки-

Почесна членка Гол. Управи СУА, почесна голова 1 Відділу СУА п. Стефанія Абрагамовська-Грицко, відчитала на ювілею 1 Відділу перегляд праці, який тут подаємо.

нями та є надія, що колись збільшиться в сотеро, коли пізнають його благородну патріотичну ціль.

В перехованих листах від інвалідів та поодиноких осіб, котрі переписувались з нами, є деякі підписані людьми, яких стрічаємо тепер між нами, що прибули зо скитальцями.

Папір тих листів уже поживкий та зробився крихкий. Треба

їх наліпляти на свіжий папір щоб їх перетримати. Ті листи— це великий скарб для товариства і з них товариство горде.

Це було великою честю для мене здавати нині той короткий звіт. Я сама брала велику участь у діяльності та розвою товариства. Може з іншим приготуванням та при інших обставинах я змогла б була зробити дещо більше. Але сьогодні маю те задоволення, що я старалась та працювала для спільної справи і не змарнувала часу, а працювала як уміла й так як мені обставини на це позволяли.

Дякую присутнім за чемне вихування.

А тепер хочу здати звіт із фінансового стану.

ФІНАНСОВИЙ СТАН У. Ж. Г.

Прибуток:

Чистий прибуток з ім-през та підприємств	3,458.99
Принагідні збірки й коляда	2,063.15
Членські вкладки	1,347.97
Пожертви членкинь для товариства	904.03
Із продажі відзнак та книжок	98.70

Загальний прибуток \$7,872.84

Витрати на різні цілі й потреби організації:

На Дім Інвалідів у Львові вислано	1,100.00
Українським інвалідам	1,012.00
Укр. політ. в'язням	148.00
Голодуючим у краю	100.00
На часопис „Наше Життя“ в Америці	249.00
На газету „Жіноча Доля“ в Коломиї	103.00
На Просвіту, Р. Школу і церкву в краю	268.00
Для Союзу Українок у Львові і на захист сиріт	100.00

УСІМ ПОКУПЦЯМ І ПРИХИЛЬНИКАМ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ

пересилає фірма

БОГАЧЕВСЬКИЙ І РОГАЧ, С-ка
714 Паплер Стріт, Філадельфія, Па.

По першій світовій війні вислано до краю кіль- ка тисяч фунтів харчів, одежі, ліків і вітамінів, на це видано	705.91
До ЗУАДКомітету	683.48
До Укр. Конгр. Комітету	200.00
До Централі СУА, член- ська вкладка	315.00
На представництво, Кон- венції й Конгреси	354.00
На ам. Червоний Хрест і шпиталь	183.00
На видання творів Лесі Українки в англ. мові	55.00
Винайм домівки на збо- ри, та саль на імпрези, друк запрошень, ого- лошення й ін. видатки	1,898.90

Всі витрати \$7,475.29

ДІТРОЙТ, МИШ.

Касовий звіт 16 Відділу СУА

Дня 2. квітня 1950 р. відбули-
ся ліквідаційні збори 16 Відділу
в Дітройті. Стан фінансів був
тоді такий: В касі було \$85.00,
5.00 з продажі обрусів, власність
16 Відділу, і два державні бонди
по 25.00.

Видатки були такі: Дар для
Філії СУА з нагоди 15-літнього
ювілею 15.00; Дарунок для п. О.
Лотонької 10.00; Дар на ювілей
5 Відділу в Дітройті 10.00; Квіти
для п. Марії Бек 10.00; Поміч
для родини скитальців 25.00;
Для хворої членки 10.00; Амери-
канський Червоний Хрест 10.00.
Разом 90.00. З продажі держав-
них бондів зреалізовано 43.50,
які вислано до Централі СУА на
видання творів Лесі Українки в
англійській мові.

Марія Сена, секретарка,
Софія Нирчак, касієрка.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Передача українських народних строїв

Злучені Українські Жіночі Ор-
ганізації Дітройту перші відбу-
ли сходини в новому Міжнарод-
ному Інституті дня 13. вересня,
1951. На тих сходинах передано
жіночий і мужеський україн-
ський народний стрій полтав-
ський. Ряд столиків заселених
гарними вишиваними серветка-
ми, притягали очі гостей. Пода-
вано чай з домашнім печивом.
Присутніх було понад 80 осіб, у
тому делегати наших товариств,
управа Інтерн. Інституту і кіль-

ка студентів із Дітройтського У-
ніверситету, один українець, я-
понець, філіппінець та індієць.

Імпрезу відкрила п. Анастасія
Волкер. І арну деклямацію виго-
лосила п. Ю. Шустакевич, п. І.
Бойко відспівала кілька пісень,
п. О. Панчук передала 12 пре-
красних українських писанок.
В коротких словах підчеркнула
їх високу мистецьку вартість.
Народні строї передала п. Ст.
Заплітна, тому, що голова п. Я-
сінська не була присутна на цих
сходинах.

Від Управи Міжнародного Ін-
ституту подякували за писанки
й строї пп. Сікельс, Гункель і
Джеймс. Від нашої радної міста
п. М. Бек наспіла телеграма з
побажаннями. Від гостей заби-
рали ще голос студенти, які під-
креслювали велику красу укра-
їнського народного мистецтва.
У великій залі здовж стін стоять
шафи зо скляними дверми. Кож-
на національна група Дітройту
має свою шафу. В нашій шафі
стоять передані народні строї,
три ляльки і 12 писанок. Вистав-
ку уложила п. Ольга Марас.

На закінчення хочу ще дода-
ти, що кілька днів перед переда-
чею строїв, п. Павлина Гугелик
і п. Небоженко були вбрані в ті
строї і зроблено з них знімку.
В день передачі строїв була в
них убрана п. О. Кахній.

Ст. Заплітна, секретарка.

РІЧНІ ЗБОРИ 42. ВІДДІЛУ СУА У ФІЛАДЕЛФІЇ

2-го грудня зійшлося багато
членкинь 42. Відділу „Дочок У-
країни“ на свої річні збори.

Відкрила їх зворушливою мо-
литвою голова п. Панамаренко
та відчитала доволі широко про-
граму. Після відчитання прото-
колу і касового звіту прийшли
дальші точки. Обговорено спра-
ви Окружної Ради, яка того ж
дня влаштувала свято у сто-
ліття народин Наталії Кобрин-
ської і голова заохотила до ма-
сової участі в ньому. Поручено
справу відвідування хворих
членкинь та Різдвяного дарунку
для невилічно хворої Мицак і
зібрано зараз же гроші на ту
ціль (дол. 12.00). Широка дискусія
розвинулась у справі спіль-
ного Свят-Вечора на день 31. січ-
ня. Вирішено цю справу обгово-
рити ще на чергових зборах 30.

грудня, а до того часу пригото-
вити програму святкування. Го-
лова з'ясувала обіжник Центра-
лі СУА про підвишку передпла-
ти „Нашого Життя“ на дол. 2.50
з днем 1. січня, як також про
збори Головної Управи і пляно-
вану поїздку п. голови Лотоць-
кої. Подала до відома справу
створення Громадського Коміте-
ту „День Сироти“, який буде
рівночасно відзначенням 50-літ-
нього ювілею м. Зеновії. На ту
ціль даток у висоті дол. 50.00. —
Ухвалено позичку Горожансько-
му Ключові у висоті дол. 100.00.
Від 42. Відділу делеговано пп.
Григорєць, Бойко і Панамарен-
ко. Відтак Контрольна Комісія
здала свій звіт, схвалюючи діяль-
ність цілого уряду та подякува-
ла за його жертвенну працю.

З черги покликано для пере-
ведення виборів президії в осо-
бах п. Бойко, як голову і п. Гри-
горєць як секретарку. Збори че-
рез аклямацію одобрили діяль-
ність уряду і просили, щоб гей
уряд залишився і на будуче. Од-
наче п. Панамаренко відмовила-
ся рішуче обняти поновно го-
ловство, здала тільки короткий
звіт, вибачаючися за невелику
діяльність. Те саме зробила се-
кретарка п. Бендзяк і касієрка
п. Мишишин.

До нового уряду ввійшли такі
членки:

голова — Григорєць Марія
1. заступн. — Панамаренко П.
2. заступниця — Пашук Марія
секретарка — Волянська Ірина
заступниця — Бендзяк Марія
касієрка — Мишишин Анча
заступниця — Демянська Марія
Контрольна Комісія — Задорож-
на Євгенія, Кливопуск Іван-
на і Короріс Марія.
Господині — Панасовська Со-
фія, Смужинська Розалія і Га-
врилко.

Ці самі членкині згодилися
бути також опікунками хворих.
Делегатки до Окружної Ради:
Чайківська Михайлина, Задорож-
на Євгенія, Гардецька Кеки-
лія.

Делегатки до Конгресового
Комітету: п. Марків і Малинов-
ська Павлина.

Відтак відбулася скромна го-
стина. З переведеної збірки по
покритті коштів одержить даток
прес. фонд „Нашого Життя“.

Учасниця.

НОВІ ВИДАННЯ

Марко Вовчок: Сестричка Мелася (Ведмідь). Видавництво "Нашим Дітям". Обеднання Працівників Дитячої Літератури. "Євшан-Зілля", бібліотека юного читача. Випуск ч. 4. Р. Б. 1951. Мистецьке оформлення: Яків Гніздовський. Ст. 32.

Авторку оповідання, відому письменницю Марію Маркович, можна сміло вважати основицею нашої дитячої літератури.

"Сестричка Мелася" написане її мелодійною мовою, зрозуміла для менших і старших дітей, насвітлює героїство малої дівчинки в обороні братіка. Вона має велике виховне значення, тому й не дивно, що й чужинці користувались ним, перекладаючи його на чужі мови (німці, хорвати). У післявоєнний жорстокий час таке оповідання впливає ублагороднююче на душу дитини й молоді, визволяючи її від егоїзму та матеріалістичних спонук, придбаних уже на чужині.

Видання оформлене дуже дбайливо. Мистецькі ілюстрації Я. Гніздовського передають дуже плястично тодішній український побут. І пасіка, і старий дід-козак і Михайлик та сестричка Мелася неначе живі встають перед нашими очима.

При кінці доданий короткий життєпис славної нашої письменниці.

Ця книжечка повинна знайти в книгозбірні кожної дитини, як дарунок від мами. Тим більше, що видавництво випустило й певну кількість опрацьованих примірників. А такі заставляють дитину більше шанувати книжку й зберігати її.

К. Г.

Володимир Дорошенко: Огнище української науки. Наукове Товариство ім. Т. Шевченка. Нью Йорк-Філадельфія, 1951.

Володимир Радзикович: У подувах буревію. Повість В-во „Америка“, Філадельфія, 1951.

Присилайте зміну адреси і 10ц. марками.

SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF

LESYA UKRAINKA

Translated by Percival Cundy

Foreword by Clarence A. Manning

“ДУХ ПОЛУМЯ”

твори Лесі Українки
в англійським перекладі,

це прекрасний дарунок на Різдвяні Свята. Подаруйте цю прекрасну книжку своїм рідним, та приятелям. Ціна всього 5 дол. Вишлемо просто на адресу, яку подасьте при замовленні, враз із святочними побажаннями від Вас. Замовлення посилати на адресу:

Ukrainian National
Women's League
of America, Inc.

866 N. 7th St., Phila. 23, Pa.

UKRAINIAN COOK BOOK

Right off the press, beautifully bound, easy to use

78 UKRAINIAN TRADITIONAL RECIPES

FOR TODAY'S LIVING

EVERY PROUD HOUSEWIFE SHOULD OWN A COPY

Order NOW for yourself and GIFT copies for your friends

PRICE \$1.50 PER COPY

INTERNATIONAL INSTITUTE

645 NORTH 15th STREET, PHILADELPHIA 30, PA.

Мистецькі скарби українських

ВИШИВОК

С. СТЕЧИШИН.

Замовте собі книжку „Мистецькі скарби українських вишивок“. Є це цінний підручник, в яким знайдете інструкції, як вишивати правдивими українськими кольорами, взорами і що можна вишити для модерної обстановки дому.

Книжка багато ілюстрована вишиваними річима і взорами до відшивання. Є тут обруси з серветами, декоративні подушки, суконки, блюзки, народний стрій, церковні речі, пуляриси та багато іншого, що кожна господиня бажала б мати в своїй хаті.

Є тут також лекції різних стібів і подані до них ілюстрації. Кожна українка повинна мати цю книжку в себе вдома і користати з багатства рідного мистецтва та ним прикрашувати свій дім.

Ціна книжки: брошурована \$1.75

в оправі 2.50

Замовлення враз з грішми слати на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

P. O. Box 3742, Station B,

Winnipeg, Man., Canada.

THERE IS

A DIFFERENCE IN FUNERAL SERVICE

Established 1920

NASEVICH FUNERAL HOME

MRS. MICHAEL F. NASEVICH

MICHAEL E. NASEVICH

SURPASSING SERVICE

Air Conditioned for your comfort

No deserving Poor Refused

N. E. COR. FRANKLIN & BROWN STS.

PHILADELPHIA 23, PA.

КООПЕРАТИВА

БАЗАР

822 NORTH FRANKLIN STREET

Philadelphia 23, Pa.

шле щирі побажання з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

й

НОВОГО РОКУ

всім членам кооперативи,

співробітникам, прихильникам та клієнтам.

ВЖЕ ВИЙШЛИ З ДРУКУ
І Є В РОЗПРОДАЖІ

такі книжки жінок-письменниць

Докія Гуменна:

„Діти чумацького

шляху” \$2.50

Оксана Драгоманова:

„По той бік світу” 0.80

Софія Парфанович:

„У Києві в 1940 р.” 0.70

Марія Цуканова:

„Шовкова рукавич-

ка” 0.25

Замовляти в Централі СУА

ДИТЯЧИЙ САДОК

Комітету „Мати й Дитина“

1835 North 7th Street

Philadelphia, Pa.

ПРИЙМАЄ ПІД ОПІКУ ДІТЕЙ
ПРАЦЮЮЧИХ БАТЬКІВ

Фахова опіка :: Добірний харч

Phone: POplar 5-5190

EMIL KULCHYCKY

2231 Fairmount Ave.

Philadelphia 30, Pa..

полагоджує продаж домів
і нотаріальні справи
посилки грошей

Грошові перекази

Міняє платничі чеки

Phone ST 4-2056

МАРІЯ ГОЛОВАТА, властителька

ОДИНОКОГО УКРАЇНСЬКОГО СКЛЕПУ

де можна набути: меблі до спальні, їдальні, кухні
й гостинної; машини до прання; газові й електричні
печі; G.E. холодильні (рефрижерейтор) і інші речі
до окраси Вашого дому, а також телевізійні і радіо
апарати найкращих фірм.ЦІНИ ПРИСТУПНІ І НА ДОГІДНІ ЛЕГКІ СПЛАТИ
Скелп відкритий кожного дня від 9 ранку до 9 вечора
Вівторок і четвер від 9 ранку до 6 вечора**MARIA HOLOWATY**

329 W. GIRARD AVENUE

PHILADELPHIA 23, PA.

КОЖНА КАРНА ЧЛЕНКА СУА ВПЛАЧУЄ СВІЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК ДО НАРОДНОГО ФОНДУ! — КОЖЕН ВІДДІЛ СУА МАЄ БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ (УКК) І ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ (ЗУАДК)!!!